GOORGALM

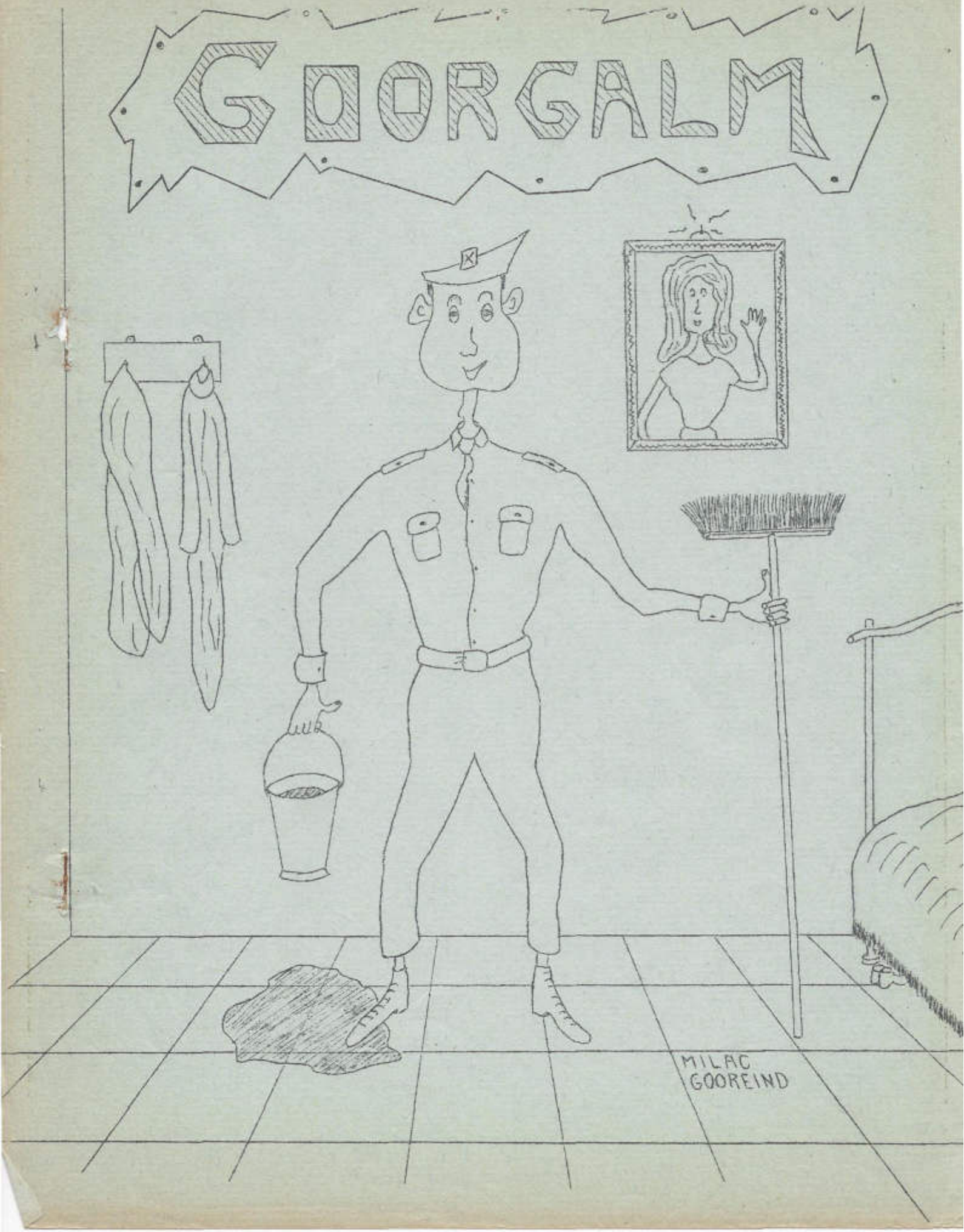

GOORGALM

Maandelijks Tijdschrift - lste jaargang
juni '68 nr 3

Verantwoordelijke uitgever:

M I L A C - GOOREIND, Oud Gooreind 12, Gooreind.

redaktienieuws

'T IS GOED IN 'T EIGEN HART TE KIJKEN....

.... nog even voor het slapengaan. Zo dacht ook uw nederige dienaar, op die bewuste maandagnacht 13 mei 1968, toen hij suf van de vaak en dronken van slaap thuiskwam van de bestuursvergadering van 't soldatembladje.

Nu zijn er in dit aardse tranendal normale dingen die een normale mens op normale dagen doet. Zo gaan wij gewoonlijk 's zondags naar de mis en daarna een pintje pakken (hoewel dit laatste niet strikt aan de zondag gebonden is). 's Zaterdags trouwt men gewoonlijk (wat niet betekent dat huwelijken op vrijdag minder gelukkig zijn). Woensdag en donderdag zijn lievekensdagen (in geval van nood echter mogen en moeten alle andere dagen hiervoor dienst doen). Blijft er tenslotte die maandag, die God beschouwde als eerste werkdag, en de meeste mensen nu als laatste rustdag.

Vermits wij toch niet wisten wat met zo'n maandag aan te vangen, besloten wij er maar een bestuursvergadering op te geven. Het grote voordeel dat aan zo'n dag verbonden is, zou erin bestaan dat er dan niet geleuterd wordt, en dat zodoende alles vlug voorbij is.

Toen uw suffe dienaar die nacht echter om half twee de ouderlijke huisdeur dichtsloeg, had hij niet geleuterd, maar besefte toen dat "vlug voorbij" een zeer rekbaar begrip is.

In zijn flanellen pi-ja-maat-je en dito slaapmuts met kwast kroop hij vliegensvlug onder de dekens en sliep weldra de slaap der rechtvaardigen (!). Plots zag hij Mozes met stenen tafelen en Goorgalm I stiekem naar zijn gouden kalf lonken en fluisterend zeggen: "Tjonge, tjonge, als ze dat maar volhouden, 25 bladzijden". Glimlachend droomde ons redaktielidje verder, want hij wist wat Mozes niet kon weten.

De eerste vijf nummers van Goorgalm bevatten samen immers 167 bladzijden, wat een gemiddelde van 33 bladzijden per nummer betekent. Als Mozes terug kon komen, dan zou hij zeggen: " Had ik in mijn tijd zo maar eens een stencileermachine gehad, dan zouden er heel wat meer geboden geweest zijn."

Toen Mozes terug in het riet was verdwenen, ging ons redaktielidje op schok met de dagklapper. Die zag er heel gezond uit. In Mozes' tijd besloeg hij maar vijf bladzijden, maar in het meinummer ging deze dreumes met twaalf pagina's lopen. In totaal bracht ons dagklappertje U 42 vellen gebeurtenissen uit Gooreind (wel niet allemaal echt gebeurd, maar toch dicht erbij).

Bij het kruiswoordraadsel gekomen, maakte onze medewerker in slaapkledij volgende dromerige opmerking: "In den beginne waren er slechts 7 oplossingen van het kruiswoordraadsel, en nu moet ik twee dagen verlof nemen om al de inzendingen te sorteren. Al maar goed dat wij soms woorden uitvinden als "graafsnappen" om het een beetje moeilijk te maken, want anders stuurde iedereen een oplossing binnen.

En ons ventje droomde voort. Waar was de tijd dat onze achtbare voorzitter de eerste Goorgalm van 25 bladzijden met de hand afdraaide op 284 eksemplaren, tegen zo'n tempo dat de overige redaktieleden begonnen te zweten, alleen maar van het zien werken. Nu draaien wij af op 500 nummers, en waren die 500.000 abonnementen van president Johnson niet afgeketst, dan hadden wij nu al een eigen drukkerij. Maar men kan niet alles ineens willen.

In gedachten ging ons slaapwandelaartje verder: "Goorgalm moest wel een heel goed blad zijn (dat was erg ijdel van hem), want tot nu toe was er geen enkele afbrekende kritiek gekomen (met uitzondering van één onnozel, zij het laag en gemeen geformuleerd, kleinburgerlijk kritiekje, dat wij eerder hadden beschouwd als een plezierig intermezzo, dan wel als kwaad bedoeld). Gezien echter het late uur, kon ons dromertje zich met de beste wil van de wereld niet meer herinneren waarover het juist ging.

Plots zag hij in zijn droom onze achtbare voorzitter voor zich opdoemen (n.v.d.typist: moet wel een nachtmerrie geweest zijn), die sprak: "Geachte vergadering, onze tekenaar is oververmoeid; hij heeft een lief, binnenkort eksamens, en dus heel wat zorgen aan zijn kop. Laten wij daarom een ander tekenaar zoeken, als 't kan even bekwaam als deze." Hierop wees hij met een minzaam gebaar (wat in feite een vervaarlijke armzwaai was) naar het stompje mens dat ineengestoken en verstrooid karikatuurtjes aan 't tekenen was op een bierviltje.

Hierop werd met eenparigheid van stemmen besloten de dagklapper van de vorige Goorgalmen te overlopen om te zien of er in de Gooreindse annalen misschien geen tekenaar stond genoteerd.

Toeval of niet, maar op de eerste dag van de dagklapper van Goorgalm I, namelijk op 1 december 1967, vonden wij de naam van een manspersoon die tijdens het teerfeest van de zangers (en zangeressen) de eerste prijs behaald had in een "Ontdek de Ster"-wedstrijd. Zijn naam: Wall Arno, in de wandeling Walter Arnouts. "Dàt is onze man" triomfeerde het jongste redaktielid. "Vind ik ook", replikeerde onze voorzitter met een hem eigen logika: "Wie kan zingen, moet maar kunnen tekenen ook." En inderdaad, Walter bleek zelfs een heel flink tekenbaasje te zijn. Na ons vergewist te hebben of de kandidaat de vereiste leeftijd had bereikt, de geschikte studies had gedaan, en in het bezit was van een bewijs van goed zedelijk gedrag, werd hem onder zeer gunstige voorwaarden een proefkontrakt aangeboden van 25 jaar. Walter mag namelijk voor Goorgalm zoveel tekening maken als hij wil, en wat de geldelijke kant van de zaak betreft, mag hij er 100 frank per maand bij in schieten, zonder dat wij zullen reklameren. Bovendien mag Walter in het zwart werken, zolang hij wil, en is hij vrij de toespijs tussen zijn boterhammen te kiezen. Alstublieft, als dàt geen voorwaarden zijn, dan ben ik een haas.

Nog even kwam ons redaktielidje met flanellen pi-ja-maat-je en dito slaapmutsje recht in zijn bedje en geeuwde: "Walter, in naam van de complete redaktie, hartelijk welkom en vreselijk bedankt."

Toen trok het zijn slaapmutsje heel diep over de oren en droomde verder over..... Maar die droom is niet voor Goorgalm-oortjes bestemd!!

?§?§?§heermaakdatditstukjezonderfoutengetypdwerdanderszalerweerene?§??§?
§?§?§?vandegevanzijnorenmakenditwaseennotavaneenbevreesdetypist?§?§?§?§?

Wie van zichzelf overtuigd is dat hij toch "zo'n goeie, brave mens" is, leze dit even aandachtig:

"NEDERIGHEID IS ZOALS ONDERGOED: HET IS ONONTBEERLIJK, MAAR NIET NETJES ALS JE HET LAAT ZIEN".

- -

Soldatennieuws

& & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & &
&
& LOUIS VAN VELTHOVEN vanuit ELSENBORN &
&
& & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & &

Beste vrienden,

Deze maand schrijf ik mijn briefje weer van op een originele en exclusieve plaats. Ik zit nu in een geïmproviseerd wachtlokaal in het kamp van Elsenborn. Op 6 mei ben ik als nieuwbakken brigadier (n.v.d.r.: proficiat Louis, nu kan er bij volgend verlof zeker wel een rondje af voor ons ? Met die salarisverhoging !) in een open Dodge, een grote jeep, gestapt om als begeleider de lange weg van Siegen naar hier af te leggen. Onderweg ben ik stilaan bevroren tot een plank (laten we zeggen "een dikke balk") en het weer was niet geschikt om me vlug te ontdooien. We zitten op een km of vijf van de Botrange en het weer kan op een uur variëren van zon tot regen, sneeuw, hagel en omgekeerd. Het ideale weer dus om een soldaat te harden.

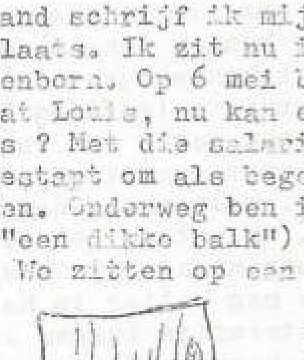

Letterlijk worden we wel hard van de kou, maar van de figuurlijke zin van het woord zullen we maar zwijgen.
Er zijn ook veel karweien te leveren om die harding te vervolledigen zoals patattenjas, kolenkarwei enz., maar als tweedekker mag ik daar zelfs niet meer aan mee doen.(n.v.d.r.: net of hij heeft er spijt van, ons korporaaltje)

De levensomstandigheden zijn dan nog eens beneden alles. We slapen in cementen koten (?) met 23 man, de WC's zijn van Frans model en goed geschikt om ons gewoon te maken aan spierkrampen en het versterken der armspieren, het kraantjeswater mogen we niet gebruiken wegens besmetting. Boven alles primeren natuurlijk de schietoefeningen. Er zijn verschillende nachtvuren geweest en wanneer ze door het leger niet opgelegd zijn, organiseren sommige soldaten zelf nachtelijke oefeningen in het dorp. Een muur is er niet en er is dus vrij verkeer. Dit laatste wordt door sommigen ook in de twee betekenissen opgevat.

Hoewel het me hier een beetje tegensteekt is de tijd toch vlug voorbij gegaan en morgennamiddag begint als orgelpunt van het kamp, de bataljonstest. Deze zal zowat 24 h duren, tot woensdagnamiddag, en iedereen zal tot het uiterste moeten werken, want dan worden door de jury de

punten uitgedeeld. Erg genoeg krijg ik nu die wacht aan mijn been, zodat ik theoretisch twee nachten niet zal slapen. (n.v.d.r.: niet zeuren Louis, dat is nu éénmaal de tol van een gegradueerde !)

Onze vriend, Roger Thijs, heeft me een zonnig kaartje gestuurd met een juffrouw er op die blijkbaar nog minder geld verdiende dan een soldaat, als we het aantal kledingsstukken als maat nemen. Ik heb hem al een briefje teruggestuurd, maar langs deze weg bedank ik hem nog eens voor zijn snelle reactie op mijn zogenaamde advertentie in Goorgalm.(n.v.d.r.: onbetaalde advertentie dan nog wel !) Een pluim te meer voor ons bladje dat het kontakt tussen dorpsgenoten die hetzelfde lot ondergaan, bewerkstelligt.

Onze Delbrückenaar Joske de Hondt heb ik hier ontmoet en ik heb moeten vaststellen dat hij bij het leger het tafeltenissen nog niet afgeleerd is. (n.v.d.r.: dank voor de tip Louis, ons redactielid J.V. wrijft al in z'n handjes, en de kassier denkt nog eens aan 10 frankjes)

Andere Gooreindse artilleristen van het 18 RA uit Polygoon waren al vertrokken voor ik hen kon ontmoeten. Aan hen en alle andere lezers van ons blad stuur ik nu een zalige slaap, vele groeten en tot volgende maand.

Louis

Nogmaals dank Louis, voor uw briefje. Hopelijk bent U er al helemaal terug bovenop na die zware dagen ginder in Elsenborn. Enfin, nog enige maanden rust ginder in Siegen en dan terug naar het burgerleven ....

Het adres is nog steeds : Van Velthoven Louis Kpl
67/ 56095
Stafbatterij 2 A
SPB - 3 - BSD

Had Louis niet gemerkt dat de typist vorige maand tweemaal "stalbatterij" had geklopt i.p.v. "stafb..." ??

pafffpafffpangggpangggsssssssttmanoeuversboeeeemmmmmmmpingggbafffpangggg

§ § § § § § § § § § § § § § § § §
§ §
§ LEO VAN STAAY vanuit SOEST §
§ §
§ § § § § § § § § § § § § § § § §

Vrienden Goorgalm,

Hallo, hier zijn we dan met een nieuw briefje. Veel is er niet gebeurd, alleen dat we de laatste dagen hier onder de voet gelopen worden bevriende troepen, en toch vreemde troepen. Zo zijn er hier Ardeense jagers (n.v.d.r.: beter gekend onder naam : everzwijnen. To herkennen aan hun zeer grote groene mutsen met daarop als kenteken een kop van een everzwijn), Cyclisten, bevrijdingstroepen en nog meer van die rare kwasten. Wat die hier komen doen ? Op 21 juni trekken deze mannen naar Brussel, waar ze een tiental minuten "drillen" zonder bevelen, dat alles voor de koninklijke tribune. Ik zal er wel niet bij zijn. Ze hebben ook soldaten nodig om de mortieren te bedienen. Eerlijk gezegd voel ik meer dáárvoor dan voor die drill, nee dat is niks voor mij.

Verleden zondag hebben we eens een bezoek gebracht aan de 3º Linie. Vrienden "van mijn vrienden" gaan bezoeken, als U begrijpt wat ik bedoel. Er was daar zelfs een soldatenkamer waar een T.V. stond. (n.v.d.r.: T.V. waarschijnlijk in de betekenis van "televisie", en niet de afkortingen van ons hardblokkend redactielidje Toon Verbeuren) Na wat televisiekijken zijn we dan de stad ingetrokken. Hier hebben we een beetje fritjes achter ons ... geslagen, daarna hebben we slechts één pintje gaan drinken. Rond half zeven lagen we al in ons bedje (n.v.d.r.: half zeven 's avonds of 's morgens, Leo ?).

De maandag daarop waren we dus wel lekker fris. (nou en ...) De hele dag moesten we oefenen met mortieren 60 mm. Ik ben "de lader" : d.w.z. ik mag het bommetje er in gooien en dan rap polletjes wegtrekken, of anders zijn je nageltjes gekrijt voor een paar jaar.

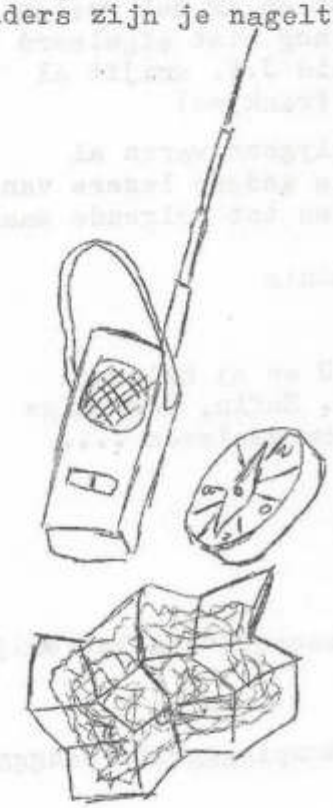

Bang moesten we echter niet zijn. (n.v.d.r.: wie heeft de Leo nu al eens bang gezien ???) We oefenen immers niet met echte bommen (kost te veel voor ABL). We hebben ook al met de Blindicide geschoten, zo ook met de Vigneron en de mp 30 (= machinegeweer).

Dat is nog niet alles. We leren ook bossen verkennen. We krijgen dan een radio (geen transistor) mee en die moeten we dan leren gebruiken. Er gewoon door babbelen mag niet, het moet allemaal in code gaan. Met een kompas en ingewikkelde landkaart hebben we ook al leren omgaan, dus wij vinden altijd zeker onze weg.

Vrijdagnacht hebben we een Vietnamese mars. D.w.z.: in bloot bovenlijf, zonder sokken in turnpantoffels, en als enig wapen een bajonet, zullen we de vijand tegemoet trekken. Als het dan maar niet regent ....

Verder allemaal het beste. Hopelijk tot met de kermis en tot dan ....

Leo

Ja Leoke, ge maakt ginder toch van alles mee hoor. Zo'n Vietnamese mars, liever gij dan wij hoor, natuurlijk enkel kwestie van gewoon te zijn. We hebben ook vernomen dat de 16 km al één keertje gedaan hebt, houdt er de moed maar in, Leo.

We kunnen altijd naar Leo schrijven op dit adres :
Leo Van Staay 68 / 19038
1 Rgt Grenadiers 2 Cie Kamer 5

BPS- 1- BSD

==========

envanjehelahoelahoudterdemoedmaarinhoudterdemoedmaarinenvanjehelahoelahoudt

++

HAPPY BIRTHDAY TO YOU !!!!!!

hartelijk gefeliciteerd-stop-met je-pots-negentiende verjaardag-stop- nu de 7 juni-pots- namens Goorgalm-stop- en gans Gooreind-overadres : Leo Van Staay - Soest.

HAPPY BIRTHDAY !!!!!!

+ + + + + + + + + + + + + + + + + +
+ JOS DE HONDT vanuit ELSENBORN +
+ + + + + + + + + + + + + + + + + +

Beste Milacers,

Hier dan nog enkele woordjes vanuit Elsenborn. Eerst en vooral bedankt voor de fantastische Goorgalm. ('t is gere gedaon joske)

Op 28 april zijn we dan uit Delbrück vertrokken naar ons dierbaar landje. Deze keer echter niet om naar het liefje en de ouderlijke woning te komen, maar om tot 22 mei in Elsenborn te vertoeven en om nog eens een manoeuver mee te maken. Toen we hier 's zondagsmiddags aankwamen konden we al dadelijk het terrein op om onze PO (=waarnemingspunten) n orde te brengen tegen de volgende dag. Maandag hebben we dan de schietbeurten van het 18 RA waargenomen. En ere aan wie ere toekomt: de mannen van Polygoon hebben verduiveld knap geschoten. (n.v.d.r.: als zo'n onpartijdige als joske zoiets zegt, dan zal het wel zo zijn) Met zo'n soldaten kunt ge tenminste naar de oorlog ... en winnen. Verder hebben we nog stellingen moeten kontroleren van de verschillende stukken (=kanonnen).

Ook moesten we de [illegible] (=schietschijven ofte doelen) op het terrein gaan plaatsen en na de schieting terug gaan halen. Als ge dan zo op het schietterrein moet, moogt ge verduiveld goed uit uw ogen kijken. Er liggen nog een massa mijnen (daar gelegd in de oorlog) en ook nog een hoop ononttplofte bommen. Daar blijft ge dan liever af want bij het minste k n de verzekering loskomen. (n.v.d.r.: en dan Jos, nog niet geprobeerd ?)

Wat we echter wel gevonden hebben en mochten meenemen zijn parachutes. Die gebruikt men om lichtbommen af te schieten. (n.v.d.r.: dat zijn dan mini-parachutes) Ook hebben we nog een Duitse helm gevonden. Die zal dienen om het topo-lokaal op te smukken.

Ik heb hier al heel wat bekende gezichten uit Cooroind gezien, o.a. onze mannen uit Polygoon. Ook Louis de zware is hier aangekomen. (n.v.d.r.: meer respect voor je onmiddellijke oversten jos, ook zijn het dorpsgenoten !) Die loopt hier te pronken met zijn twee latten. Nou ja, hij kan heel wat gewicht in de schaal werpen ook hé. Het lekkere nat mag hij nog altijd heel goed. Het loopt er nog altijd heel goed in. (groteN.V.D.R.: met het laatste kunnen we nog akkoord gaan, maar met al het andere. We hebben in volgend nummer al plaats besproken voor een antwoord van onze enige gegradueerde milicien. Louis, komaan jongen, we staan voor één keertje eens achter jou !)

Ik ga er nu maar mee stoppen. Nog de beste groeten en houdt borst omhoog met het boekje Goorgalm voor ogen.

Joske

Tot daar Jos, wie wel een flinke afstraffing te wachten te staat. Immers de Lowie kennende en -- al die lastertaal. Enfin, zij vechten het uit...

en wij wachten vol spanning. We vergaten nog te vermelden dat joske tijdens die fameuze manoeuvers toch nog even de tijd zag om voor twee dagen naar huis te komen.
Ondertussen is Jos al weer teruggetrokken naar z'n residentie :

De Hondt Jos(ke)
68/ 00001

CADI - Topo
BPS - 8 - BSD

))

topotopotopotopotopotopotopotopooJOS KEtopotopotopotopotopotopotopotopotopo

(()((((((((((((((((((((((((((((((((((((

ù ù
VAN LOOVEREN LOUIS vanuit POLYGOON
ù ù

Beste vrienden,

Eerst en vooral dank voor het toezenden van Goorgalm. Ik vond hem fantastisch. Proficiat, kerels van Gooreind.

We zijn reeds terug uit Elsenborn, waar ik gedurende 3 weken een zeer mooi leven had. We keerden zelfs met een beetje tegenzin terug naar Polygoon. (n.v.d.r.: dat is nu eens echte soldatentaal). Ginder is alles goed verlopen. Eerst een week opleiding, daarna 2 weken karweien, zoals o.a.: munitie-, eetkarwei en overblijvenden. Ik was natuurlijk bij de "overblijvenden". De munitieploeg had wel de zwaarste job, 14 dagen bommen lossen en laden. De pattattenjassers hadden het ook niet van het gemakkelijkste : en maar jassen van 7u30 tot 17 u.

Er is natuurlijk ook goed geschoten, zodat alle batterijen hiervoor 2 dagen verlof gekregen hebben. De laders en wij zelf echter niet, en dat vind ik niet eerlijk (n.v.d.r.: als het aan ons lag, dan mocht ge voor 8 dagen in verlof gaan Louis). Spijtig genoeg is er een jongen verongelukt. Bij het laden van een SP (= kanon) kreeg hij een slag van de cullis in het aangezicht. Na enkele dagen is hij bezweken aan de opgelopen verwondingen.

Hier in Polygoon zijn we nu aan de specialiteitsopleiding begonnen. En daar komt heel wat bij kijken als kanonnier in de SP M 108. Alle dagen lessen, drill en oefeningen. Nu is dat nog plezant, maar dat tot in september blijven doen, zal vlug onze keel uithangen. (n.v.d.r.: niet aantrekken Louis, nog een kleine 300 en dan mogen ..... fluiten) Een vaste taak hebben we nog niet gekregen, d.w.z. dat 1 man de taak moet kennen van 4 man, wat het wel een beetje moeilijk en ingewikkeld maakt.

Verder gaat alles hier goed, het eten is nog goed, alhoewel we veel "gelei" en kakkerlakken (?) voorgezet krijgen. Kwestie van ontspanning moeten we tijd gaan kopen of huren. 's Avonds altijd kuisen en vercoteren van de gordels en heel die zever. (n.v.d.r.: zo dachten wij er ook over Louis) Zoals deze week dinsdag kwam er nog batterijkuis van 18u30 tot 20 u, en eerder mocht niemand buiten, omdat het inspectie was van de batterijcommandant. En maar schuren, stof afdoen, ruiten kuisen, bedden opmaken en

en goed zetten enz.... Alles was goed in orde (wat een goede vent),behalve die ruiten, die moesten we 's anderendaags opnieuw doen (van die smeerlap).

De drill begint op iets te trekken (eindelijk). Ook de dagen gaan vlugger vooruit (nog 300 dagen), wat zal het allemaal vlug voorbij zijn.

Meer kan ik niet meer vertellen of schrijven, mijn bron is gans uitgeput... dus, de beste groeten aan alle leden van Goorgalm en aan gans Gooreind, van uw rekruut uit de Eikendreef

Louis

Tot daar dan onze rekruut van vorige maand, die zich al flink uit de slag trekt. Wij hopen voor Louis maar dat de tijd altijd even vlug zal voorbij gaan, nu en dan eens een manoeuvertje en dan komt alles wel O.K. Louis zal ons dan verder in blijven lichten over zijn biezonderste legeractiviteiten.
Louis' nieuwe adres (enkel de batterij is veranderd) vindt u juist hieronder:

Louis Van Looveren 68/ 19037
18 RA C- Bij K 174
Kwartier Oost
Brasschaat - Polygoon

---

ruitenkuisen
beddengoedzettenschurenstofafdoenbeddenopmakenstofafdoenenschurenstofafdoen
ruitenkuisen

Vorige maand schreven we dat Hendrik vanden Kieboom van 6 tot 31 mei in "Den helder" aan de oefening "New Broom" zou deelnemen. We vernemen nu juist dat bij het beginnen van deze operatie (mijnenvegen) er een kleine brand was op de M 927 SPA, zodat dit schip, en dit is juist Hendriks' schip, na een paar dagen al terug naar de huishaven Oostende keerde. Henk heeft van die gelegenheid maar vlug gebruik gamaakt om nog eens in verlof te komen en zegde hij ons : "'t was ginder toch gene vette ook ". Bij het verschijnen van dit nummer zal Henks schip waarschijnlijk te Antwerpen liggen, spijtig genoeg zal het niet te bezoeken zijn, anders kwam gans Gooreind wel eens even aan boord.

tot later Hendrik....

Vorige maand hadden wij (bij ons weten althans) géén rekruut.

Voor deze maand hebben we twee slachtoffers :

Ludo Nuytemans uit de Goorbosstraat 30 gaat z'n vrouwtje voor een jaartje verlaten, maar hoopt natuurlijk toch zoveel mogelijk thuis te zijn

Leo Van den Keybus uit Grotstraat 4 gaat ook voor een jaartje op rust bij het ABL.

Goorgalm wenst beide rekruten het allerbeste, en vergeet het niet jongens, bezorg ons ZO VLUG MOGELIJK UW ADRES !!!!!!

Soldaten het woord is aan U !! Volgende maand willen we eens zoveel mogelijk brieven hebben (buiten onze vaste korrepondenten) van soldaten die ons nog niets geschreven hebben. Komaan jongens, neem uw bic en wat papier en laat Gooreind weten wat ge al meegemaakt hebt.

DIOGENES ACHTERNA?

Beste vrienden,

Ken je het verhaal van de man die met aangestoken lamp bij klaarlichte dag op zoek ging naar een "mens" ! Misschien tik je nu met je vinger tegen je hoofd : een gek die man !

En toch ... beste vrienden, Diogenes was niet zo gek !

Al is het niet met een aangestoken lamp bij een klaarlichte dag, maar miljoenen mensen zoeken dagelijks naar een "mens" : iemand die met hen "medemens" wil zijn. Vinden ze die niet ? Sommigen wel, de meesten misschien nooit ! Waarom niet ?

Omdat die meesten vergeten zelf medemens te zijn voor de anderen ... Ze zoeken zoveel in 't leven : gezelschap en geld, plezier en vermaak ... en ze vonden het ook allemaal; ze durven echter niet zeggen hoe de eenzaamheid ondraaglijker wordt !

Waarschijnlijk heb je wel een hobby, "iets" dat met vrije tijd te maken heeft; "medemenselijkheid" kan men zo maar niet vrijetijdsbesteding noemen, het is eerder een opdracht, een levenstaak !

Beste vrienden, God is juist mens geworden om voor anderen een medemens te kunnen zijn ! Nu heeft Hij ons nodig om zijn inzet verder af te werken. Paul Claudel raakt hier wel de gevoelige snaar : God, schrijft hij, heeft niet kunnen liefhebben zoals een moeder liefheeft, daarvoor heeft Hij moeders nodig, God heeft zich niet kunnen inzetten voor een gezin, daarvoor heeft Hij vaders nodig, God kon zich niet bezighouden met de zieken van vandaag, daarvoor heeft Hij nu geneesheren en verpleegsters nodig; kort : God heeft de mensen nodig om medemenselijk te kunnen zijn; korter : Hij heeft ons nodig, U !

de onderpastoor

Om even over na te denken ...

+ zonder moeite bereikt men niets, en de dingen die de moeite waard zijn, kosten ook !
+ het is niet zo erg eens te vallen, maar het is wel gevaarlijk zó lang te blijven liggen dat anderen over u heenlopen
+ sommige beschouwen al de kamergenoten als moeilijke randgevallen, uitgenomen zichzelf.

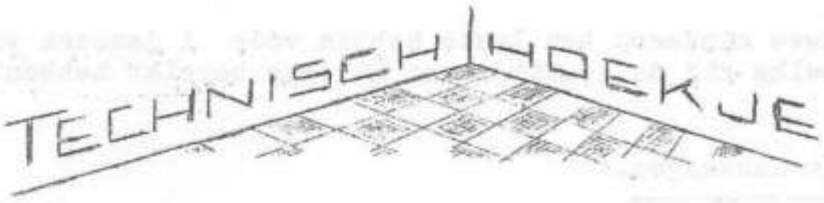

KOSTWINNER

Wanneer men informatie rond de dienstplichtwetten geeft dan heeft men steeds de meeste moeilijkheden met het feit van "kostwinnerschap". Om U hierin een beetje te helpen geven wij enkele voorbeelden waar het uitstel of de vrijlating als kostwinner werden geweigerd door de Hoge Militieraad.

- Uitstel werd geweigerd als kostwinner aan iemand die in januari waarin hij zijn aanvraag als kostwinner deed, nog student was.
- Uitstel werd geweigerd aan de aanvrager wiens persoonlijk inkomen onvoldoende was om de moeder te onderhouden.
- Kreeg geen vrijlating als kostwinner, een dienstplichtige wiens broeder ongehuwd was en voldoende inkomsten bezat om de moeder te steunen.
- Een vrijlating als kostwinner werd geweigerd aan een aanvrager wiens vrouw in de maand januari van de aanvraag voldoende verdiende om haar schoonmoeder te helpen.
- Uitstel werd geweigerd aan een persoon die vijf zusters had waarvan de inkomsten voldoende waren om de moeder tot steun te zijn.
- Uitstel werd geweigerd aan een kostwinner die inriep dat zijn broeder het gezin verlaten had.
- Uitstel werd geweigerd aan een kostwinner waarvan bleek dat de moeder haar inkomsten fiktief verminderd had.
- Vrijlating werd geweigerd aan iemand die wel onmisbaar was in het bedrijf maar daarom nog geen kostwinner.
- Buitengewoon uitstel werd geweigerd aan een kostwinner die het huwelijk van zijn broer inriep om buitengewoon uitstel te krijgen.

SPOEDVERLOF OM GEWICHTIGE REDENEN VOOR FAMILIEVADERS

Kan ieder gehuwde dienstplichtige met twee kinderen spoedverlof bekomen ?

Neen. Ook hier zijn er vereisten gesteld.

Om in 1968 te genieten van de uitzonderlijke maatregelen van spoedverlof voor gewichtige redenen, moeten de dienstplichtigen, familievaders, de drie volgende voorwaarden vervullen :

- behoren tot de lichting 1968
- geschikt voor de dienst bevonden zijn

- ten minste twee kinderen ten laste hebben vóór 1 januari van het jaar tijdens hetwelke zij de leeftijd van 24 jaar bereikt hebben of zullen bereiken.

Indienen van de aanvragen.

De dienstplichtigen van de lichting 1968 die reeds "geschikt voor de dienst" bevonden zijn en die al dan niet onder de wapens zijn, moeten zo vlug mogelijk een aanvraag van "spoedverlof om gewichtige redenen voor de duur van hun militaire dienst" richten tot de Algemene Dienst Encadrering (SER), Kazerne Prins Boudewijn, Daillyplein, Brussel 3. Bij deze aanvraag zullen de uittreksels uit de geboorteakten van hun kinderen gevoegd worden. De dienstplichtigen van de lichting 1968 die de hierboven vermelde voorwaarden slechts na hun indiensttreding onder de wapens zouden vervullen, kunnen bij hun eenheidscommandant hun aanvraag om "spoedverlof om gewichtige redenen" indienen voor de duur van de dienst-tijd die zij nog moeten vervullen.

Vanzelfsprekend mogen de dienstplichtigen van de lichting 1968, die nog niet "geschikt voor de dienst" werden bevonden, slechts hun aanvraag indienen nadat zij geschikt voor de dienst werden bevonden tijdens het medisch geschiktheidsonderzoek.

++++++++++++++++++++++++++ ++++++++++++++++++++++++++++++

++++==========++++

JA? MET WIE SPREEK IK ?????

Soldaat Snupkes moet tijdens de grote zenuwslopende maneuvers op wacht.

- Na twee uur wordt ge zeker afgelost, verzekert de sergeant aan Snupkes.

Snupkes staat op wacht, twee uur, vier, vijf, zeven uur ...
Dan heeft hij er genoeg van en telefoneert naar de kazerne. Als hij hoort dat de hoorn afgenomen wordt, schreeuwt hij :

- Pummels, stommerikken, onnozelaars ! Hebt ge mij vergeten ? Weet ge niet dat ik hier al zeven uur sta ?
- Wat ? Pummel ?? Onnozelaar ??? Weet je dan niet met wie dat je spreekt ?
- Nee...Neee... euh nee ....
- IK BEN DE KOLONEL VAN HET REGIMENT !!!
- Verontschuldig mij, kolonel, maar weet jij met wie je spreekt ?
- Nee, hoe zou ik het weten ?
- Gelukkig, God zij dank, zucht Snupkes.

----- -----

PAS GETROUWD ????

Vader: - Ik geloof dat de nieuwe onderwijzer van onze Wim pas getrouwd is.
Moeder: - Waarom denkt ge dat ?
Vader: - De schoonschriftvoorbeelden in Wims schrift. Kijk maar wat er staat:
- de soep is te zout.
- Het vlees is aangebrand.
- De pudding is mislukt.
- De aardappelen zijn niet gaar.

çççççààçççççç

hoeihoei vrouwenzijnalspaddestoelenerzijnerookgiftigebij ieohieohieoh

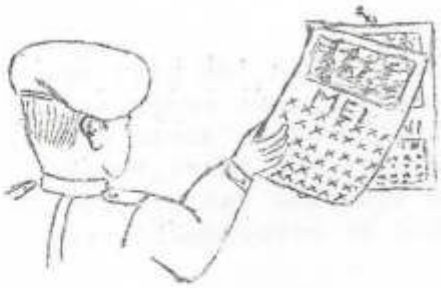

dagklapper

Woensdag 1 mei 1968.

"Arbeid adelt" is altijd onze spreuk geweest. Daarom viert de volledige redaktie vandaag haar feestdag.
Het weer is niet van de partij, maar diegenen die vandaag meestappen in de stoet te Antwerpen, zijn het wel.

Onze duivenmelkers vieren echter hun 1 mei-feest op een speciale manier. Zonder duiven, maar met een voetbal in hun mand, trekken ze naar Wuustwezel waar de voetbalmatch van de eeuw wordt gevlogen (=gespeeld).
Weer of geen weer, onze melkers waren simpelweg niet te temmen. Er werd naast, onder, over, en als 't lukte, op de bal gestampt...maar de cup der duivenmelkers kwam 's avonds in triomf naar Gooreind. Het Gooreindse duivenmelkersvolk was het beste, ondanks het feit dat Wezel gans de match regenvoordeel had.
Wel viel het op dat de meeste duivenmelkers hun beestjes niets te verwijten hadden...kwestie van niet naar huis te willen komen, of van vlak bij het hot te zijn, en toch ergens anders binnen te vallen...
Al maar goed dat de vrouwtjes bij de melkers niet doen, wat deze met hun duifjes bekokstoven: kop af, en de pot in.

Donderdag 2 mei.

Na het petroleumvuur en de paardentram, de tweede wereldoorlog en de tandenborstel met atoomenergie, kwam het aardgas.
Het is er nog niet, maar er komen doet het zeker.
Bekwame deskundigen, die er alles van schenen te weten, overrompelden Gooreind. Gewap[illegible] met één balpennetje en een massa papieren, zoals het goede staatsambtenaren past, vielen zij huis voor huis binnen.
Eerst vroegen ze naar de kelder te mogen gaan, dan naar de badkamer en in sommige gevallen werd zelfs de slaapkamer doorzocht naar alle mogelijke "konteurs", leidingen, kranen, vuren en alles wat maar enigszins met gas in verband kon staan.

Met een merkwaardige ijver, die wij van zulkdanige ambtenaren niet gewoon zijn, werd alles genoteerd, tot zelfs het aantal poten onder het echtelijke bed. Er wordt verteld dat sommige huismoeders de niets vermoedende gasdienaars zelfs trachtten te verleiden tot het schrijven van een briefje dat hun gasvuur niet meer deugde, om zodoende van hun echtgenoot een ander te kunnen losmaken. Maar dàt ging de bevoegdheid van het gasmannetje nipt te buiten.

Vrijdag 3 mei.

Alle rekords worden vandaag gebroken.
Om half zeven 's avonds liggen de 37 pagina's van Goorgalm II (volgens de oude telling: Goorgalm V - in de geschiedenisboeken beter bekend als "Keizer Goorgalm")lekker op hoopjes van 495 getast.
Half twaalf is alles ineengestoken en dus wordt het hoog tijd om de gebruikelijke fritjes, loempia en vis naar binnen te spelen.
En omdat de boog niet altijd gespannen kan staan, trekken wij met z'n allen naar onze pseudo-vergaderzaal om een partijtje ping-pong of voetballertje te spelen, om het kruiswoordraadsel op te lossen of om gewoon maar een babbeltje te slaan.
Doordrongen van de zalige politieke slogan: "en we hebben het weeral eens gedaan", trekken we naar huis, met onder onze arm Goorgalm II.

Zaterdag 4 mei.

Met dezelfde vehikelen als vorige maal, ditmaal echter bijgestaan door een andere scheefgeslagen "huurkoets", deskundig door onze big boss gekatapulteerd vanuit een Boerengooreindse startbaan, worden de Goorgalmen weer aan huis bezorgd.
In ons vuistje lachen wij stilletjes met diegenen die mordicus beweerden: "Dat houden ze geen drie maanden vol."
Om één uur waren de fitjes al binnen, zodus...(n.v.d.r.: hebben die jongetjes weer geschrokt).

In het sportnieuws van vorig nummer maakten wij in avant-première melding van een clublokaal aan het voetbalplein. Jakke P. en zijn mannen zijn er vandaag aangevlogen, zodat wij volgend seizoen onze jongens goalen kunnen zien maken tussen pot en pint.

Ook de scouts gaan bouwen. Stenen hebben zij bij de vleet, maar vermits die al eens gebruikt zijn, zien wij 's zaterdags hele horden scouts steen kuisen in het goed van Koch. Wie graag zou gaan helpen, maar niet weet waar het is, moet Wilfried V.G. maar volgen, die met fiets en aanhangwagen, zonder bel, licht of vergunning de Gooreindse wegen onveilig maakt.

Alhoewel nog niet volledig hersteld van de gevolgen van zijn ongeval, trekt Willy V.T. al best zijn plan: Vorig jaar kampioen der Noorderkempen met de kleine kruisboog, zet hij het nieuwe seizoen schitterend

in: In Meer en Meerle (op dezelfde avond a.u.b.!!) schiet hij liefst het maximum van 30 punten (= 6 rozen).
En dat allemaal met een plaasteren rechterachterpootje.....

Zondag 5 mei.

Zonnig weertje vandaag !
En waar de zon is, is de harmonie.
Ter gelegenheid van ik weet niet juist wat, trekken onze moedige kloppers en blazers naar Polygoon. Daar zijn ze blijkbaar niet zo heel veel gewoon, want gans Polygoon staat met open mond te luisteren naar de prachtige serenades die de onzen ten beste geven.
In de cafés zelf stond er die avond dikwijls een berk bij een eenzaam huisje op de purp'ren hei, muzikaal opgeluisterd door Fons T. (alias Fons v.d.P.) en Louis V., soms nog bijgestaan door Frans C.

Het voetbalseizoen is gedaan, maar de brave huismoeders die gedacht hadden ventjelief nu een een paar zondagen thuis te houden, kwamen bedrogen uit. Ventjelief trok namelijk naar de Molenbergen te Wuustwezel, waar voor de zoveelste maal gecrosst werd, en waar Roger De Coster met de bloemetjes ging lopen.
Spijtig voor onze reporter die vóór de wedstrijd reeds een intervieuw had afgenomen van Joske Vermeeren. Toen deze schrijvelaar (niet Joske, maar onze reporter) die avond tenslotte thuiskwam, was het al héél donker, want er was hik toch zoveel volk hik hik op hik de baan hik Aarme reporter hikhk .... hik.

Maandag 6 mei.

Gisteren stond het al op alle palen en paaltjes aangeplakt dat"ze" vandaag zouden komen. Deze namiddag trekt inderdaad de ellenlange karavaan van het cirkus Gocinsky, bestaande uit één direkteur, zeven woonwagens en twee vrachtwagens, door de Gooreindse straten.
Wat er daar 's avonds allemaal te zien was, is doodgewoon met geen pen te beschrijven. Toen we dan ook 's avonds in ons bed kropen, droomden we heerlijk van Nounours en Petronella, reden paard met Francisca, en gaven koekjes aan de Indische olifanten van Zarrack.
(U ziet het, lieve lezer, wij zijn fantasierijk in onze dromen, daarom stellen wij Goorgalm steeds al slapend op)
Het spannendste vonden wij het dressuurnummertje met de wilde dieren. Het werd muisstil in de tent. We kregen het zelfs even benauwd toen de temmer riep "spring" en hierbij een brandende hoepel omhoog hield. Als een razende vloog het beest door de arena, dwars door de hoepel, te pletter tegen de ijzeren kooi die opgesteld was om de toeschouwers te beschermen.
Dit vond de temmer meer dan welletjes, en sloot daarom de vlo op

in een luciferdoosje. Na dit sterk nummer van vader vlo, kregen wij twee meisjesvlootjes te zien, die in schaarse kledij het volk deden griezelen door met ware doodsverachting op de kant van een vingerhoed arm in arm en geblinddoekt, touwtje te springen. Dit werkte zo aansteke-

kelijk op de toeschouwers, dat deze het niet konden laten mee te springen... en te krabben.

Tenslotte kregen we nog een kindervloke te zien op drie wielen, toebehorende aan het zoontje van de direkteur.

Voorwaar, voorwaar, een zeer geslaagde avond !

Dinsdag 7 mei.

Mijlpaal in de geschiedenis van de modernizering van Gooreind.
De houten elektriciteitspalen langs de rechterkant van de Bosduinstraat (als ge van de Bredabaan komt) worden weggehaald. De draden in kwestie worden netjes overgebracht naar de linkerkant waar al een hele tijd betonnen palen stonden te koekeloeren. Vermits deze er toch zo maar stonden te staan, hadden sommige huismoeders er niets beters op gevonden dan er een koord tussen te spannen en hun wasje erop te drogen te hangen. Praktisch en profijtig, zouden zij zeggen.

Onze voorzitter verstuurt vandaag maar eerst de Goorgalmen, omdat hij gisteren de hele dag bij "het sirk" is blijven gapen. De stiekemerd dacht dat niemand zijn verzuim zou te weten komen, maar toen de Goorgalmen vlak voor het huis van redaktielid T.V. (die ijverig zat te studeren) van zijn fiets schoven, en hij bovendien op de post de vader van het ander redaktielid J.V. en de moeder van het derde redaktielid E.P. tegenkwam, veranderde hij wel heel vlug van gedacht. Hij zal op het rapport geroepen worden.
Zo kregen onze soldaten hun Goorgalm één dag te laat, en de post zat er deze keer helemaal voor niets tussen.

Woensdag 8 mei.

Geen school vandaag: verjaardag van de overgave van Duitsland. Wij stellen voor om bij de herdenking van de nederlaag van Boduognat tegen Caesar (toch ook nog niet zo lang geleden) eveneens een vrije dag te geven.

Lezers die ons allereerste nummer gelezen hebben, herinneren zich ongetwijfeld onze rubriek "Hoe het groeide", waarin wij onze voorzitter op het gemeentehuis lieten overnachten om van een bediende, die dan weer naar een andere bediende verwees, die op zijn beurt toevallig afwezig was, de thuisadressen van onze soldaten los te krijgen. Vandaag de dag is er van deze strijd helemaal geen sprake meer. Inderdaad, zoals iedere maand trouwens zeer goed op tijd, ontvangt onze voorzitter de adressen van de jongens die op 1 juni binnenmoeten. Een betere samenwerking tussen het gemeentehuis en Goorgalm is niet denkbaar, en zolang wij er zelf geen hebben in Gooreind, zullen wij ons in dankbaarheid tot dat van Wuustwezel wenden. De dienst bevolking en militie, en vooral R.v.d.J., een joviale kerel, dragen wij in ons hart omwille van de verleende medewerking.

En dat schrijven wij nu niet René, om U tot een abonnement over te halen. Wij weten immers dat gij uwe wereld kent, dat U interesse hebt voor al wat goed is, en dat U zonder vleierij óók wel een abonnement zult nemen.

Donderdag 9 mei.

Een sliert van twintig auto's trekt over Oud Gooreind en Akkerveken. Geen propagandisten van een of andere politieke partij die nog niet wisten dat de verkiezingen al voorbij zijn, maar jongens en meisjes die in de kerk van Sterbos (voor de buitenlanders: Sterrebos = gehucht van Wuustwezel) het Vormsel gaan ontvangen van Mgr. Daem. Deze hield op de receptie die na de plechtigheid volgde, een toespraak voor de 68 Gooreindse snaakjes (er waren natuurlijk nog andere vormelingen ook, maar dat valt buiten onze branche), waarin hij zich meer dan lovend uitliet over de kwaliteiten van de plaatselijke oer-gezonde Kempense bevolking (waarin wij uiteraard gemakkelijk onszelf herkenden).
Het werd uiteindelijk nog een gezellig samenzijn, waarbij de burgemeester zich liet verleiden het paarse bonnetje van de bisschop te passen. Ooggetuigen beweerden dat hij als Monseigneur niet zou misstaan. In Antwerpen willen ze hem misschien wel als bisschop, maar of Wezel hem als burgervader wil missen, is een andere vraag (wie daaruit een besluit wil trekken leze de laatste alinea van vorige dag nog eens over).

Vrijdag 10 mei.

Biezonder tragische dag.
In Wuustwezel bemerken wij een Ford Mustang die helemaal is uitgebrand. Bedoelde wagen nam deel aan de rally Luxemburg - Scheveningen, en zou tegen 175 km/u op een stilstaande vrachtwagen gebotst zijn en in brand gevlogen. De chauffeurs bleken echter taaie duivels te zijn, want één van hen begon onmiddellijk de wagen te blussen. Op 4 minuten waren de pompiers ter plaatse, en drie minuten later was alles geblust Toch bleven de spuitgasten nog een half uur zoeken naar de stop van de benzinetank, die zeker honderd meter verder lag. Een en ander hoorden wij vertellen in een Wezelse tapperij.

In Breda rijdt een Amerikaanse legerauto een Belgische bus aan, die op haar beurt een Amerikaanse eik langs de weg ramt. Verschillende gekwetsten, een ingedeukte bus en kamion, een boom met maagstoornissen en een ingewikkelde kluif voor de verzekeringsagent, waren de gevolgen.

Ter hoogte van de Kochdreef wordt een kat zonder -oog of identiteitspapieren overreden. De dader(s) pleegde(n) vluchtmisdrijf. De lijkschouwing wees uit dat het dier op het moment van het ongeval in beschonken toestand, te wijten aan overvloedig melkgebruik, over straat zwijmelde en struikelde over haar staart.
Een zoveelste waarschuwing: katten, wordt lid van de bierbrigade, en drink ieder dag uw kommetje A-bier.

Zaterdag 11 mei.

Een ongeval komt nooit alleen; daarom gaat de tragedie vandaag verder. Eddy N. (gelegenheidsverkoper van Goorgalm aan de mis van 7 uur) werpt zich in het ongeluk en trekt met Elsa Q. naar het altaar, alwaar ze mekaar veel schone dingen beloven.
Uit een vraaggesprek dat wij 's avonds van Eddy N. afnamen (en waarop Elsa telkens antwoordde) dachten wij te mogen opmaken dat hij het nog niet zo slecht zal hebben. Eddy mag namelijk al zijn centen afgeven, om er zodoende niet te moeten mee blijven rondlopen. Verder mag hij patatten schillen, kolen halen, ajuin pellen, vloer boenen en trap schuren, kwestie van "in forme" te blijven. Als ontspanning mag Eddy boodschappen doen; als hobby de afwas en als sport "ochtendturnen met Michel Bottine".

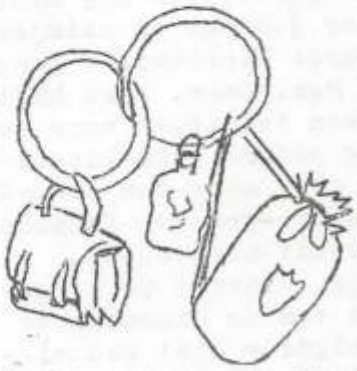

Elske, ge moet er geen eieren onder leggen; naar ons wilde hij niet luisteren, nu moet hij maar op de blaren zitten. Toch hebben wij er geen 'kompassie' mee, wij benijden hem zelfs een beetje. Het beste, Eddy en Els.

De danscursisten trekken vandaag "effe ofer de meet" naar Oudenbosch, waar ze hun dansleraar gaan laten zien dat ze het nog niet allemaal vergeten waren.
Of er plezier gemaakt werd, hoeven we natuurlijk niet te vragen.

Zondag 12 mei.

Zeer rijkgevulde dag.
33 meisjes en 31 jongens mogen met hun vake en moeke naar de kerk voor hun eerste kommunie. Zij zagen er heel wat frisser uit dan de aanwezige reporters van Goorgalm die gisteren het ongeluk van Eddy N. gevierd hadden. Zelfs deze ruwe bonken voelden iets als ontroering toen zij de kleintjes in hun lieve kleedjes en kostuumpjes braafjes zagen zitten. De dienst vonden wij zeer geslaagd vooral door het initiatief dat ik-weet-niet-welke-geestelijke-of-leek genomen had door de kleintjes zelf te laten zingen. Het klonk allemaal wel een beetje schuchter en naïef, het werkte zelfs op de lachspieren van de dirigent en naderhand waren verschilldende eerste-kommuniekantjes hun moeke kwijt, maar toch was het mooi, veel mooier dan in onze tijd toen wij hopen latijnse zinnen voorgeschoteld kregen,waar we geen barst van snapten, en toen het nog allemaal véél langer duurde. Zéér typisch vonden wij ook het sermoen van de pastoor die beweerde wel gaarne mee te komen feesten na de mis maar "toch niet bij alleman kon komen eten". Dàt er gefeest werd, konden wij wel opmaken uit de walmen en geuren die naar ons opstegen, toen wij naderhand in een helikopter het smullende gebied overvlogen (U ziet het, als het om stof voor de dagklapper gaat, sparen wij moeite noch centen)
Eén der redaktieleden die geen stoel meer vond in de kerk en daarom zijn lui corpusje maar tegen een muur vlijde (hij woont héél dicht bij de kerk, en komt bijgevolg meestal te laat in de mis), ontdekte daar tot zijn niet geringe verbazing de spinnekop die de kerkkuisers vorige maand zo'n last bezorgd had, en blijkbaar uit de gevangenis ontsnapt

was. Op de vraag van onze onthutste reporter hoe dat gebeurd was, antwoordde het: Och, eigenlijk was het heel eenvoudig: ik sneed al mijn pootjes af, liet die op eigen houtje onder de deur ontsnappen, verstopte mijzelf in een brood, zodat dit er als krentenbrood uitzag, en werd toen vanzelf naar Gooreind gevoerd, want daar was het toch feest. De poten waren op eigen kracht naar hier gekomen, maar ééntje was op het klein steenwegske in de volslagen duisternis van de borduur gevallen en had zijn enkel verstuikt. "Kijk zelf maar", zei het spinnetje droevig. En inderdaad, bij nader toezien zag onze verbaasde en ineens helder wakkere reporter om het elfde pootje links een smetteloos wit verband. Uit puur medelijden nam hij een Goorgalm uit zijn zak, plette het beestje tussen de negende en tiende bladzijde, alwaar het nu nog altijd zit te drogen.

Omdat zij toch nergens uitgenodigd waren om te komen eten, en in de hoop eindelijk zelf ook eens een artikel van "Jeugdnieuws"te kunnen schrijven, togen drie van ons allerbeste reporters naar het Sportpaleis te Merksem, waar het Chiro-Verbond Antwerpen een knalnamiddag inrichtte met gezelschapspelen, zang, dans en ritme. Hoe zij ook zochten, tot zelfs aan de talrijke bierstands, de Gooreindse meisjes vonden zij niet op deze "Rondo". Er was immers ook zo veel volk.
Toen wij 's avonds bij onze thuiskomst van de bus stapten, hoorden wij hemelse muziek. Over het Oud-Gooreind trok inderdaad de harmonie "Concordia" naar het Akkerveken, voor hun jaarlijks bal in de schuur. Snotters, jongelingen, mensen in de fleur van hun leven, rijpe burgers in hun tweede jeugd en ouderlingen, alles tesamen danste, sprong, joelde, dronk en deed zot op negen vierkante meter. Het deed deugd aan ons buikje. (Maar niet aan onze tenen die blauw zagen van de trappen die we erop gekregen hadden).

Maandag 13 mei.

Milac-vergadering in het K.A.J-lokaal. Hoe we daar binnengeraken wordt U duidelijk wanneer we vertellen dat redaktielid Piet (v.B.v.d.M.) in zijn vrije uren ook K.A.J.-leider is met sleutel en al. Wij kiezen onze redaktieleden met zorg.....
Er werd voorgesteld, verworpen, hernomen, geleuterd, gezwamd, gedebatteerd, kwaad bloed gemaakt, beslist, besloten, overeengekomen en goedgekeurd:

- dat elk redaktielid elke maand naar een of meerdere soldaten zal schrijven;
- dat zeer kortelings een kleine supplementaire abonnementenslag zal gehouden worden bij diegenen waar we om verschillende redenen nog niet geweest zijn;
- dat een nieuwe tekenaar, waarvan U ondertussen de geloofsbrieven al hebt kunnen bewonderen, wordt aangeworven;
- dat in....wij....Keulen...om voor onze....een....te gaan....., als.... Meer hierover in volgend nummer.

Na deze agendapunten werd de geest nog even verlicht -of beter verluchtdoor een partijtje ping-pong, dat echter brusk eindigde toen een blondharig redaktielid in het dubbelspel regelmatig tegen het achterhoofd van zijn ploegmaat sloeg, daar hij wegens oververmoeidheid dit voor een balletje aanzag. Toen was de pret er natuurlijk vlug af. Het werd trouwens al een héél klein beetje laat ook...

Dinsdag 14 mei.

Diegenen die vanmorgen heel vroeg gaan werken, worden vlug wakker geschud. In Polygoon wordt de bus omgeleid door de pompiers. Geen brand, maar een dodelijk verkeersongeval. Het zoveelste. Een Nederlandse personenwagen, komende uit de richting Antwerpen, botst frontaal op een vrachtwagen. Droevige balans: één dode, 2 zwaar- en 1 lichtgekwetste...

De ouden van dagen troepen in de vroege namiddag nog maar eens samen in de Gildezaal. Op het programma: teerfeest. Op het menu staat of ligt een hele halve kip met appelspijs. Als nagerecht een spie vla met een bakkie troost en dia's over Zwitserland, onder andere van het huis "Fabiola", waar sommige van onze ouderlingen hun jaarlijkse vakantie doorbrengen.

Woensdag 15 mei.

Op TV zien alle sportliefhebbers, en ook vele vrouwen tegen hun goesting, omdat ze geen andere post mogen opzetten, een biezonder spannende terugmatch in de halve finale van de Europabeker der landskampioenen: Real Madrid - Manchester United: 3-3. Daar Manchester de heenwedstrijd met 1-0 had gewonnen, zullen zij op 29.5 in finale uitkomen tegen Benfica. Tot zolang, brave huismoeders, dan hebt ge weer heel de avond voetbal. Zijt ge niet blij?

Vandaag wordt een uiteraard schuchter redaktielid nog verlegener gemaakt door twee fanatiek-Goorgalmuitpluizende vrouwen. "Waarom zijn ze in godsnaam toch vergeten te vermelden dat op 22 april de vrouwengilde geteerd heeft, en dat daarbij 40 (lees:veertig) kilo vlees eraan moest geloven. En dan zeggen dat er nog een redaktielid bij was ook" (Tiens, wie van ons is lid van de Vrouwengilde?). "Ik snap er niets meer van!"
Wij beginnen er echter wel wat van te snappen. Tussen zo'n vleesetende vrouwen zouden wij onze mond ook niet durven opendoen.

Donderdag 16 mei.

En hopsasa, ze zijn weer op pad. De scouts? Nee, de ouden van dagen natuurlijk.
Met twee bussen trekken zij erop uit naar een koekjesfabriek in Lebbeke. Daar konden ze met hun eigen ogen zien hoe de koekjes bereid worden. Het interessantste was echter wel het "proeven".
Na dit bezoek trekt de ganse familie naar een "eethuisje" waar echt boerenbrood met echte hesp werd opgediend. De koffie viel minder in de smaak, want "ge koster los en deur kijken".

Of de mensen van de tweede jeugd recht naar huis gekomen zijn weten wij niet, maar het zou ons geen zier verbazen als ze nog even in de "Veertien Billekens" waren nagereden (zwzwzw..om die zoute hesp door te spoelen...)

Vrijdag 17 mei.

Koekoek, koe...koek.
De vogel waarvan wij op het moment het meest van weten, is ongetwijfeld de koekoek, enerzijds omdat wij al jaren een koekoeksklok hebben en om het kwartier het beestje een luchtje zien komen happen, en anderzijds omdat wij zeer aandachtig de koekoeksbijdrage in vorige Goorgalm bestudeerd hebben.
De eigenaar nu van die koekoek(-stencil) kwam vandaag bij onze voorzitter om zijn koekoek terug te halen.
Maar hoe de heer Alfons G. en onze achtbare voorzitter ook zochten, het beest bleef onvindbaar.
Tenslotte was het de heilige Antonius (weerom hij) die de redding bracht. Hij wees naar het parochieblad en waarachtig! daar zat onze schuiverd van een koekoek een pasgelegd ei uit te broeden. Daar dit uiterst zeldzaam is voor een koekoek, pakten wij hem zachtjes op en vroegen: "Hoe komt het dat gij zelf uw ei uitbroedt?" Waarop de koekoek schamper antwoordde: "Dit is het nest van de vredesduif, maar die zit voor 't ogenblik in Parijs voor de onderhandelingen tussen Vietnamezen en Amerikanen. En tegen de tijd dat die terugkomt, kan ik al lang overgrootkoekoek zijn."

Zaterdag 18 mei.

Voor de verandering is er deze namiddag voetbal op de T.V., tot grote vreugde van de sport(?)minnende huisvader en nogmaals tot ongenoegen van de minder ballekestampminnende keukenprinses, die het bij kwarteefje houdt. West Bromwich Albion (wat een prachtige naam voor een voetbalploeg!) wint, na verlenging met 1-0 van Everton in de finale van de Engelse Cup. Hoorden wij een huismoeder zeggen: wat een onnozel spel: ze lopen achter een bal aan, en als ze hem dan hebben, stampen ze hem weer weg! Dat kan iedereen!
Waarop onze brave pantoffelheld zegde, daar hij blijkbaar in zijn voetbalwiek geschoten was: "En gij dan met uw Kwarteefje: altijd maar soep maken, en als ze dan klaar is, eet ge ze op en ge hebt er ook niks meer aan. Dat kan ook iedereen". "Awel" zei de vrouw, "als iedereen dat kan, dan maakt gij vanavond het eten maar klaar. Saluut en merci". En weg was ze.
Uit welingelichte bron vernamen we ondertussen, dat die avond bij bedoelde familie nog een dierenarts op bezoek is geweest voor de arme hond die eerst had moeten proeven van de vaderkenssoep.
Opgepast dus, vaders, wees diplomaat, supporter zo goed als ge wilt, maar blijf uit de keuken, anders.....

Zondag 19 mei.

Om tien minuten na vijf, dus deze maal nog vóór de haan zijn zondags toilet gemaakt had, valt er op de Bredabaan ter hoogte van garage V.V. een krakende donderslag.

Met een héél klein autootje, komende uit de richting Antwerpen, rammen drie jonge Hollanders uit Nederland zo maar eventjes zes met Boomse steen gemetste en met ijzeren stangen verbonden pilaartjes, die vóór het ongeval als afsluiting dienst deden voor het paleis van Miel V. Je bent Hollander of je bent het niet, maar de brave jongens kwamen er met de schrik en een paar kleerscheuren van af. Als morele schadevergoeding voor het plotse wakker worden, kreeg het echtpaar Verbeuren een kwartje (=geldstuk) van de chauffeur. Toen Miel hierop zei dat een kwartje véél te véél was, antwoordde de jongeman: "Persoonlijk vind ik dat ook, meneer, maar al onze tiencentjes hebben wij al aan fooien uitgegeven". Hierop trokken zij doodkalm naar de bushalte "Het Bruin Paard" en reden met de eerstvolgende lijnbus door naar Holland.

Bovengenoemde haan had zich reeds lang opgemaakt toen 69 jonge tieners naar de kerk trokken voor de plechtige kommunie. Vóór de mis het traditionele kiekje aan de portaaldeur, om vijf na tien de traditionele haastige telaatkomers (wij denken hier speciaal aan die arme, door de zenuwen getergde vader die zijn dochter aan het overvolle coiffeusesalon moest afhalen), en tijdens de dienst de niet traditionele, maar fris aandoende commentariëring door de feestelingen zelf. Het koor deed zijn uiterste best, en bracht enkele zeer gesmaakte meerstemmige liederen, alhoewel wij als opmerkzame luisteraars toch eventjes paniek bespeurden toen de heren een maatje te vroeg klaar waren met hun partij. Maar de dirigent kan zich troosten met de gedachte dat vele mensen zullen gepeinsd hebben dat het zo moest. Voor de rest niets dan lof. Over de verdere feestelijkheden weten wij spijtig genoeg niets meer, daar de voltallige redaktie zelf in het buitenland vertoefde om er te feesten ter gelegenheid van de dag dat het jongste lid tot de jaren van verstand gekomen is.

Kamiel Devers, zoon van 'Belle Vue' te Polygoon, maakt vandaag ook stukken, maar dan in de goede zin van 't woord. Kamiel wint te Kalmthout de wielerwedstrijd voor koöperatieven. Goed zo, Kamiel, laat ze draaien de beentjes, en "nie waarm, nie willen"!

Maandag 20 mei.

Op de bus van kwart over zeven zitten gewoontegetrouw dezelfde bekende gezichten een dutje te doen. Aan het Peerdsbos in Brasschaat gekomen, waar met het oog op de komende wegverbreding een enorme chaos is geschapen, schiet één der dutters plots wakker, ziet een grote kraan heelder bomen wegsleuren en roept vertwijfeld uit: "Amai, wat komen ze dichtbij! Eerst Oostmalle, nu Brasschaat, dadelijk zijn wij aan de beurt!" Geen enkele reiziger reageerde hier echter op: zij sliepen de slaap der rechtvaardigen, uitgezonderd de redakteurs van Goorgalm die het nummer dat gij nu vasthebt, klaarstoomden.

Boeren van alle standen, rassen en godsdiensten komen samen om voorbereidselen te treffen voor de komende betoging in Geel tegen het melkprijsbeleid in de E.E.G. Er wordt besloten een bus in te leggen, in samenwerking met omliggende gemeenten. Velen beslissen evenwel met eigen vervoermiddelen te reizen. Hoe dan ook, om te protesteren tegen broodroof, zijn onze mensen nog altijd bereid.

Dinsdag 21 mei.

Tijdens "Tienerklanken" krijgt een jeugdige Gooreindse kijker, broer van onze soldaat Ludo Geysen, de schok van zijn leven. De uitzending ging over een soort festival in Brustem van tienerorkesten. Tijdens de pauze tussen twee nummertjes gaat de camera langs de zaal, blijft rusten op een groep soldaten en... ineens schiet onze kijker recht, begint armzwaaiend te roepen: Hé Ludo, hej Luddd!!!!. Ludo had waarschijnlijk andere zaken te doen, want hij reageerde niet op het gewuif van zijn broer. Deze vond het wreed: "Voor die ene keer, en dan mij nog niet eens bekijken"...Ja, de T.V. is nog niet zò volmaakt als zich sommigen wel voorstellen... Ondertussen hebben we toch weeral een vedette in spé méér.

Woensdag 22 mei.

Op de bus, waar we dagelijks heel wat levenswijsheid opdoen, horen we vandaag een onverbeterlijke optimist zijn huwelijksleven uit de doeken doen : "Natuurlijk maken mijn vrouw en ik soms ruzie, zoals dit zelfs in de beste huwelijken gebeurt. Zij heeft mij eens een gebroken neus geslagen en ik haar een paar kapotte ribben, maar ernstige meningsverschillen hebben wij nog nooit gehad."

Donderdag 23 mei.

Ons Heer Hemelvaart: betaalde feest- en rustdag.

Tweeenveertig kinderen, van 0 tot 12 jaar, worden gebabysitterd door de bestuursleden van de Boerinnenbond, ter gelegenheid van een recollectiedag op het Klooster. Een dezer mensen, de genaamde C.P. (ook wel Ké P. genaamd, maar dat moogt ge niet hardop zeggen)vond er niets beters op dan de mannelijke jeugd uit te dagen voor een partijtje voetbal. Hoewel de moedige vrouw (gans alleen nog wel) kranig standhield tegen de overmacht, moest zij uiteindelijk toch de duimen leggen. Eindstand: 22-10.

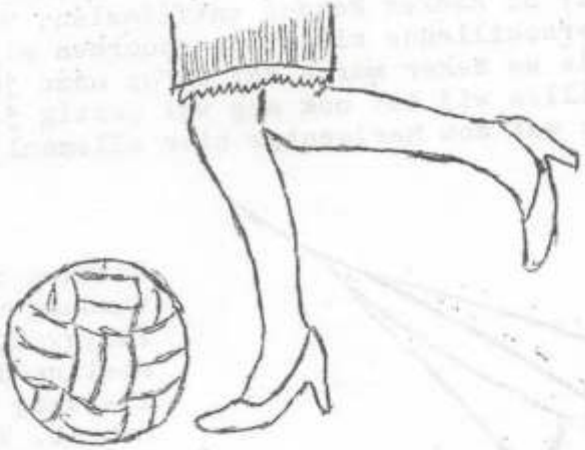

De Harmonie kraakt haar beste muzieknoot op het verbroederingsfeest te Achterbroek. En het zou ons niet verwonderen als daarna verzusterd en verpinterd werd ook.

In de avonduurtjes blikt AC Milaan Hamburg in met 2-0 in de finale van de (voetbal)beker der Bekerwinnaars. Verdiensten per Italiaanse speler voor het winnen der finale: 120.000 Belgische franken (waarschijnlijk wel zonder aftrek van R.M.Z. en belastingen). Doch zelfs dàarvoor ruilen wij ons djobke van Goorgalmreporter nog niet. Zegt U dat nog niets, lieve lezer?

Vrijdag 24 mei.

"Wij reizen om te leren", zeggen ons kleuterkens en met 141 blije(!?) snoetekes onder de 8 jaar, stappen zij in de twee autobussen.
Onder veilige hoede van zeven begeleidsters trekken de peuters eerst naar de Dierentuin van Antwerpen, om naar de grote beesten met twee staarten en die vogels op één poot te gaan kijken.
In de namiddag haalde ieder zijn hartje op in de speeltuin "Altena" te Kontich. Om zeven uur kwam de karavaan terug thuis met 141 glimlachende snoetekes en zeven uitgeputte beschermengelen. "Het was heerlijk" vertelde ons een bereidwillige zuster. Het rijden was heel ontspannend, want we zaten "maar" met vier op één bank. De tweede grote bus was namelijk in panne gevallen en omdat de passagiers toch maar kleine kleuters waren, hadden ze maar een kleine bus gestuurd. Afgezien van de stijve benen en zere voeten ging echter alles opperbest."

Zaterdag 25 mei.

Het zoveelste zwaar verkeersongeval op de Bredabaan te Wuustwezel.
In de vroege uurtjes rijdt een auto met zes jeugdige inzittenden ramt een paal en spat in een weide uit elkaar. Balans:3 doden en evenveel zwaargewonden.

Tot op de Bredabaan (maar deze keer in Gooreind) ruikt men de heerlijke roomsoep, het gebraad met groentekrans, de kiekens met appelspijs, ijskreem, taart, koffie en sigaren, die in Café "De Klok" opgediend worden ter gelegenheid van de dertigste huwelijksverjaardag van Louis V.H. en Marie P., en tegelijkertijd plechtige Kommuniefeest van hun kleindochter Marleen. En te oordelen aan het kippenbilletje dat wij uit de keuken konden ontfutselen, was werkelijk alles piekfijn. Uit verschillende richtingen hoorden wij zelfs koppels fluisteren: Awel, als we zeker waren dat er op onze jubilé ook zo'n mals kieken was, dan willen wij het ook nog wel dertig jaar volhouden!
En wat zou Marleentje hier allemaal van gedacht hebben?

Zondag 26 mei.

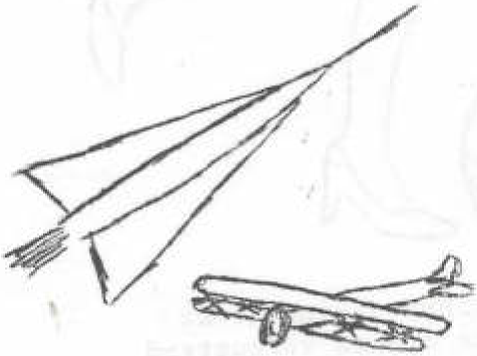

Driekwart van de Gooreindse bevolking heeft vandaag rendez-vous op het vliegveld van Polygoon, waar een internationale vliegmeeting doorgaat ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van de Aeroclub van Brasschaat. Van modelvliegtuigen met een 1 pk-motor tot de Starfighter F-10'-G met 49.000 pk, van "Black Spiders"-valschermspringers tot "Rode Duivels", wij vonden het groots. Even moesten wij op onze tanden bijten, toen een pagadder van een drietal jaren zei, nadat de Rode Duivels met rooksignalen de Belgische driekleur hadden gevormd, en met hun zessen vóór ons wegvlogen: "Kijk, achter ons nog een vliegtuig... een met blauwe rook....", waarop tenminste 45 man achterom keken en natuurlijk niets zagen, zelfs het glunderende kereltje niet, dat

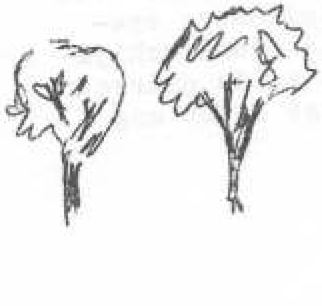

reeds tussen de afsluiting was gekropen, op zoek naar een nieuw jachtterrein....

Op de kruisstraat eindelijk ook eens een evenement: bal. Waar en waarom konden wij niet uitvissen, maar dat de beentjes zullen losgezwierd zijn, dààr kunnen we zeker van zijn.

Maandag 27 mei.

Het vaderland jammert en klaagt, bij monde van de Gooreindenaars die aan de kerk wonen.
Vanaf vandaag zullen de bussen niet meer rondrijden langs Theo Verellenlaan, Rerum Novarumlaan en Bosduinstraat. Zoals in de goeie ouwe tijd zullen de menskens van de uithocken en omstreken weer naar de "grote baan" kunnen trekken.
Slechte tijd voor telaatkomers en overslapers ! (waaronder de meeste van de redaktieleden mogen gerekend worden, nota van de typist)

Dinsdag 28 mei.

Onze pientere redakteur E.P. ontmoet in Antwerpen een kersverse burger, pas uit het leger afgezwaaid: Miel Michielsen, in blakende gezondheid. Miel, welkom in een normaal milieu en nu maar met frisse moed aan je ouwe djob.

Op Boerengooreind, en nog wel uitgerekend op het erf van het ouderlijke huis van onze alomgeprezen heer voorzitter, rijdt een bestelauto van het Belgische Postwezen, afdeling Gooreind, potvast in panne, zodat de bestuurder verplicht is met een geleende fiets terug postwaarts te stevenen. Wij zeggen maar: Bergen ontmoeten elkaar niet, maar postboden en Goorgalredakteurs wel.....

De Boerinnenbond trekt onder schallende trompetten op reis. Doel: West-Vlaanderen. Te Oostrozebeke werd afgestapt om een weverij te bezichtigen Tweede punt: de Ijzertoren te Diksmuide, die door alle moedige vrouwen beklommen werd tot het bittere einde. In Adinkerke bezichtiging van het "Melipark" met de dansende fonteinen. Een enig schouwspel naar het schijnt. Na al deze evenementen hadden onze boerinnetjes erg trek in een flink hapje, zodat in Damme uitgezien werd naar een treffelijk restaurant. Dit dachten ze gevonden te hebben in Hotal "Lamme Goedzak". Maar alras bleken de keukenpieten daar eerder Goede Lamzakken te zijn. Voor 140 ballekens was er een onooglijk bolletje soep te krijgen, zwartgebrande rosbeaf en twee stekjes frit, wat uiteraard nogal weinig is voor gezonde Vlaamse magen. Onze mensen vatten het echter met een lach op, en hoewel ze nog erg hongerig waren, was het volgens ooggetuigen toch de plezantste episode van heel hun reis. Om hen tenslotte niet te verplichten thuis nog een volledig avondmaal klaar te maken, had de pastoor het biezonder op prijs gestelde idee in een ijssalon te trakteren op een kolossale portie ijs met slagroom, krieken en dergelijke attributen.
Wij waren al lang slapen toen de joelende bende in Gooreind belandde....

Woensdag 29 mei.

Alleman voor de T.V., voor de Europese Bekerfinale (4-1 voor Manchester). En wij maar koortsachtig knoeften om dit nummer tijdig klaar te stomen. So long, lieve lezers en lezeressen.....

L EEE ZZZZ EEE RRR SSS SSS CC H H RRR I J V V EEE N N
L E Z E R R S S S C H H R R I J V V E N N
LLL EEE ZZZZ EEE RR SSS SSS CC H H RR JJJ V EEE N N

Bij het ter perse gaan duikelden nog twee verslagjes in onze brievenbus, wat ons aangenaam verraste. We vallen maar meteen met de deur in huis:

Bond Grote en Jonge Gezinnen-Gooreind.

D A N S C U R S U S.

(zie ook dagklapper)

Op zaterdag 11 mei trokken de leden van de danscursus er weer op uit en wel naar Oudenbosch in de dansschool bij onze leraar. Voor de gelegenheid werden een 50 Nederlandse jongelui uitgenodigd, kwestie van gezelligheid (!-n.v.d.R.). In het begin van de avond bleven de kampen tamelijk gescheiden: Gooreind danste met eigen volk, Oudenbosch evenzo.

De leraar had het spoedig door, vond het welletjes en kondigde een België-Holland aan, dus moest een Hollandse heer een Belgische dame uitnodigen en dan maar vermenigvuldigen, nou jongens, was dat leuk, het ijs was gebroken en het was uit met de eenzijdigheid.

Onze dansers hebben flink en leuk geoefend: al de aangeleerde dansen kwamen erbij te pas en het mag gezegd worden: de Nederlanders dansten fijn (er waren veel gevorderde leerlingen op de vloer, je kon dat zien hoor).

Toen het op sluiten aankwam, was iedereen zeer tevreden (het was alleen te vroeg). Onze leraar dankte de groep voor het bezoek en verwacht ons op 31 mei in Vosselaar waar hij de leiding heeft voor een oefenavond.

Op zaterdag 8 juni is er in de parochiezaal een oefenavond onder leiding van de leraar. De ouders van de cursisten, toekomende cursisten met ouders, en allen die jong van hart zijn en van gezonde stijlvolle ontspanning houden, zijn welkom.

Inschrijvingen voor een volgende cursus worden aanvaard, en we hopen op een grote deelname, want vergeet niet: dansen is een gezonde sportoefening en tevens opvoedend als het kunstig is aangeleerd.

Of het aangenaam is, zeer zeker, want al onze beginners 1967 vragen om een cursus voor gevorderden.

De cursisten.

°/+

K A A R T T R I B U L A T I E S (ECHT GEBEURD)

Enkele huismoeders (4) in onze parochie vonden dat er te weinig aan ontspanning gedaan werd. Zij vonden er niets beters op dan een kaartersclubje te stichten. Ze staken de hoofden bijeen en namen als gewoonte

regelmatig om beurten bij elkaar een kaartje te gaan leggen. Maar aan onze brave vaders werd niet gevraagd of zij graag hadden dat vrouwlief 's avonds zo maar wegging om te kaarten, nee, het moest maar goed zijn, willen of niet (ge kent de vrouwen hé). Maar dat er wel eens afwezigen kunnen zijn, is ook in onze kaarterkring niets nieuws. Zo gebeurde het onlangs dat één van onze brave huismoeders niet in de mogelijkheid was enkele centjes bij te verdienen. En daar de anderen zonder kaartspel niet meer konden leven, en dus kost wat kost "moesten" spelen, waren ze genoodzaakt de hulp in te roepen van een vijfde man (vijfde wiel aan de wagen), maar natuurlijk was geen enkele huisvader bereid voor vijfde wiel te spelen. Tot ze uiteindelijk nog iemand vonden die bereid was nog enkele centjes bij zijn pensioentje bij te tellen (wat weeral bewijst dat het zonder de mannen niet gaat).
Na afloop van het spel wist onze vijfde man te vertellen dat er maar één vrouw bij was die kon kaarten, en dat was L.V. Als dank voor zijn profetische woorden werd hij eens flink uitgelachen en bedankt voor een volgende maal. Maar nu is gebleken dat de man (zoals altijd trouwens) het bij het rechte eind had, want ons huismoederke heeft na die beruchte uitspraak reeds tweemaal een "Solle-slim" gespeeld. Ze lachen nu allemaal nog bij het terugdenken aan het gebeuren, zij het dan ieder op zijn manier. Onze gelukkige winnares lachte gretig haar tanden bloot wanneer zij gretig haar centjes op zak stak, de andere moeders hebben hun gezicht eerder op motregen dan op zonneschijn staan wanneer er weer enkele "frankjes" verloren worden, maar ons profeetje lacht heimelijk in zijn vuistje als hij denkt dat hij weeral gelijk gehad heeft.

Kaarterskring Gooreind.

++
JAJAMETDIEKAARTERSDATZIJNNOGGEENVODDENZULLEMAARIKZOUWELGAARNEGEHADHEBBEN
DATHETSTUKJEWATLANGERWASZODANIGDATDESTENCILVOLISWANTDECHARELISWEERMETDE
MOPPENFARDEWEGENDIEZALWAARSCHIJNLIJKWEERWELOPDELAPPENZIJNVINDHEMDANMAAR.
++

Wij leven om te lachen !!!
======================

Twee landlopers worden aangehouden en voor de kommissaris gebracht. Deze vraagt aan de eerste: - Waar woont gij ?
- Nergens, mijnheer de kommissaris !
- En gij, richt hij zich tot de tweede.
- Naast hem, mijnheer de kommissaris !

+++ +++

Lowieke komt thuis met een blauw oog en een bloedneus, en moeder, zeer verontwaardigd over de baldadigheden, haar zoontje aangedaan, vraagt wat er juist gebeurd is.

- Een jongen heeft mij geslagen ! zegt Lowieke kwaad.
- Wie heeft het gedaan ? vraagt moeder, razend over het schrijnend onrecht, zoudt ge hem nog herkennen ?
- Heel gemakkelijk ! Ik heb zijn linkeroor in mijn zak !!

1111111111111111111111111111111111111111111111111111111111111111111111111
2222222222222222222222222222222222222222222222222222222222222222222222222

vraag het aan oompje

Met rechtmatige fierheid hebben wij deze maand vastgesteld dat ons eerbiedwaardig wijs Oompje aantrek begint te krijgen van de jongedames uit Gooreind en omstreken. Nu, ons Oompje is vrijgezel, en kan daarom met des te grotere onpartijdigheid raad geven in de hartsproblemen van die lieve wezentjes. Doch laten we hem zelf aan het woord:

- Een jonge dame die onbekend wenst te blijven, deelt mij mede dat ze erg veel last heeft van wintervoeten en eksterogen. Wat moet ik hieraan doen, lieve Oompje ?"

Heel simpel, liefste juffrouw.
Wintervoeten verdwijnen onmiddellijk door ze in antivries te doppen. Helpt dit niet, dan wacht je rustig af tot het zomer wordt (kan wel enkele jaartjes duren in deze streken), en alle onaangenaamheden zijn voorbij. Je eksterogen schijnen mij echter een groter probleem. Begin eens met er een brilletje voor te kopen. Betert het niet, dan raad ik je aan je eksterogen eens mee te laten kijken naar een film met een wit vierkantje op de Waalse T.V. Het zal niet lang duren of je eksterogen puilen uit van 't verschieten. Op dat moment knijp je ze vlug tussen duim en wijsvinger, en hop, weg zijn ze. Gelieve echter eerst je televisietaks te betalen. En durf je het zelf niet, liefste juffrouw, roep gerust één der redaktieleden: daar zitten enkele gediplomeerde knijpers tussen....

Eusebietje X vertrouwt mij volgend hartsprobleempje toe.
"Ik ben 38 jaar jong, ongehuwd maar niet lelijk, heb een goed karakter, spreek vier talen - maar nooit tegelijk-, schilder en teken, houd veel van kinderen, maar niet van mannen, ga heel graag uit, maar durf mij niet meer vertonen omdat mijn gezicht vol puistjes en schubbetjes staat. Om deze reden ben ik bij mijn vorige baas ook ontslagen als privé-sekretaresse. Wat moet ik toch doen, lieve Oompje ? Ik ben ten einde raad."

Eusebietje, mijn kind, probeer je snoetje eens af te schaven met fijn schuurpapier. Geeft dit geen resultaat, gebruik dan eens grof papier. Als werk stel ik je voor te solliciteren bij een of ander "Chips"-fabriek, waar je als reklameartikel goede diensten kunt bewijzen.
Als ontspanning raad ik je uitsluitend gemaskerde bals aan, waarbij je zeker niet erg in kosten zult vallen voor een vermomming.
Veel geluk, liefste Eusebietje, en smakelijk eten.

OOPJEWEETALLESOOMPJEKENTALLESOOMPJEISDISKREETWENDUBIJGEVOLGTOTOOMPJE.

sportnieuws

Wanneer onze sportredakteur de hiernavolgende pagina's voor U klaarstoomde was hij nog in de roes van de match van het jaar. Enkele minuten geleden had Manchester United het grote Benfica op zijn donder gegeven. Wij vonden de match geweldig, spannend, boeiend, ophitsend, sensationeel en volgens onze zeer bescheiden mening wonnen de besten. Maar dat doet niets terzake.

De Gooreindse voetbaleer is gered en wij blijven erin. Daarom rusten onze vedetten een heel klein beetje uit tegen het volgend seizoen, maar krijgen ondertussen toch taktische lessen via de televisie. Veel zullen onze sterren niet meer kunnen bijleren van een Eusebio of een Best, maar hier en daar zijn er toch nog een paar detailkes bij te werken.

Onze junioren zullen tijdens het Pinksterweek-end hun beste voetbalbeen voorschotelen aan al diegenen die het willen zien. Een Gooreindse en Wuustwezelse selektie zal namelijk op 2 en 3 juni uitkomen tegen Hoogstraten, Zundert, Beveren, Kapellen, Achterbroek, Borgerhout en Wilrijk.

Voor diegenen die onze mannekens graag gaan aanmoedigen, willen wij er graag bijvertellen dat de schiftingen plaats hebben zondagvoormiddag op het terrein van SK Kalmthout, en in de namiddag op dat van Achterbroek.
Zondag te Achterbroek beleven onze junioortjes (aangevuld met die van Wezel) hopelijk dé voetbaldag uit hun loopbaan. Wij weten op het moment ook niet meer, maar wij houden U zonder fout op de hoogte.

+ + + + + ++++++++++ + + + + + +++++++++ .....

Op 17 mei ging de "Operatie Redding" door, met andere woorden het teerfeest van de voetbal. 78 (lees wel) achtenzeventig spelende en pinten pakkende leden deden er zich tegoed aan de heerlijkheden van dit aardse tranendal.

Zoals het elke grote vereniging met standing past werden ook hier twee zeer verdienstelijke leden in de bloemetjes gezet.

Louis Aerts, die vijfendertig jaar het beste van zichzelf had gegeven als bestuurslid en Rob De Roover (in zijn tijd de Gooreindse Nobby **Stiles**) die afscheid nam van de voetbal wegens beroepsbezigheden, werden allebei in de bloemetjes gezet en dronken uit ontroering een pintje meer.

Dit goede voorbeeld werd door menige dorstige keel opgevolgd en tot in de vroege uurtjes werd over voetbal en andere problemen gekeuveld.

<u>Wie oren heeft om te horen, hij hore ....</u>
Gevraagd: stielmannen, hard kunnende werken, gratis voor de goede zaak, nl. het clubhuis van ons aller Gooreind VV. Vrijwilligers kunnen zich altijd en overal aanbieden bij een bestuurslid of op het voetbalplein.

Op 23 juni wordt te elf uur in de voormiddag de jaarlijkse algemene vergadering gehouden in het clublokaal. Wie op die zondagvoormiddag niet weet wat doen, wordt vriendelijk uitgenodigd eens te komen kijken. Eventuele belangstellenden kunnen eveneens hun kandidatuur stellen als bestuurslid.

Liggende wippers - W I R O

Van het liggend wippersfront brengt uw nederige dienaar volgend opgewekt nieuws.

Als de vogel zijn ei legt in de blije mei en de paardebloemen botten, dan voelt de liggende wipper het bloed in zijn aderen stromen. Zegedriftig als een jong veulen haalt hij zijn beste pijl te voorschijn en schiet prijzen dat de stukken bij de geburen vliegen.

Volgend lijstje bewijst overduidelijk dat ik niet overdreven heb.

Uitslagen: 1 mei - Fr. Van Looveren, 3 vogels in Kapellen
2 mei - L. Goetstouwers, 2de hoge te Polygoon
3 mei - Verspurten, 5 vogels te Beerse
4 mei - Jef Leysen, zij in Zandhoven
9 mei - Jef Leysen, hoge in Wijnegem
10 mei - A. Janssens, hoge in 's Gravenwezel
11 mei - Van Looveren P., 3 vogels in Zandhoven.

Kampioenenschieting in de "WIRO"
Gooreind heeft zich laten kloppen door Pol van Put van 's Gravenwezel en door Maria Evers van Wijnegem in de latten.

18 mei - Jan Mariën, hoge in "Ons vermaak" (Antwerpen)
24 mei - L. Goetstouwers, zij in de Wiro
25 mei - Fr. Van Looveren, 3 vogels in Wijnegem
Janssens A., zij in Wijnegem.

Wij kennen nu niet veel van liggende wippen, maar als onze schutters zo voortgaan, dan schieten er tegen de herfst geen pluimveebeestjes meer over.

Zolang de dierenbescherming er echter geen stokje tussensteekt, moogt ge van ons zoveel vogels schieten als ge wilt ... en kunt.

=+=+=+=+= ? =+=+=+=+=

Gooreind kent echter ook nog andere schutters, onze kruisbooghelden.

Tijdens de Bondschieting, georganiseerd tussen Gooreind, Wuustwezel, Meer, Meerle, Meerseldreef, Oostmalle, Rijkevorsel, Sint-Lenaarts, trekken onze schieters niet slecht hun streng, maar het kon beter. Dat zeggen ze zelf, dus zal het wel waar zijn.
Voor het jeugdkampioenschap hebben wij echter een grote troef.
Willy Van Tichel schoot op één avond te Meer en te Meerle, met een voet in de plaaster, tweemaal een maximum van dertig punten en staat dus na twee proeven als onbetwistbaar heerser aan de leiding.

Op 15 juni, zaterdag met Dorp Kermis, vindt de traditionele kermisschieting plaats in het lokaal.
Eerste prijs: een vet varken
Uilenprijs: een schaap
Troostprijs: een ezel met een krulletje in zijn staart.
Iedereen heeft prijs: pintjes naar hartelust, maar zelf betalen.

jeugdnieuws

ℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓ
ℓℓ ℓℓ
S C O U T S
ℓℓ ℓℓ
ℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓℓ

Zaterdag 25 mei.

Vandaag wordt er begonnen met de bouw van het nieuwe welpenlokaal. Het oudercomité,dat zich hiermee wel het meest bezighoudt, neemt nu een [illegible] start met de werkzaamheden. (n.v.d.r.: en het is nog goed voor de lijn ook !) Zo wordt er gegraven, terug dicht gegooid, weggevoerd en in mekaars "weg" gestaan. Enfin, iedereen zet z'n beste beentje voor.

Als we allemaal (oudercomité en jeugd) zó verder "bouwen", dan zullen we niet lang meer hoeven te wachten op de officiële opening. (officieel = plechtig = tPP = tussen Pot en Pint)

Bouwdeskundigen hebben ons al verzekerd dat we zaterdag 1 juni de fundamenten kunnen gieten. En dan vanaf maandag verder de hoogte in ... steen voor steen.

Wij zullen U regelmatig op de hoogte houden van onze bouwactiviteiten, en de datum van de inhuldiging krijgt U ook wel ..... later.

vaandrig Rudi

Dank voor dit bouwkundig verslag Rudi. Wij hopen dat het weder geen spelbreker zal spelen...
Zaterdag, als wij onze Goorgalmen ronddelen en gij fundamenten giet, komen we misschien wel even kijken, ... héél effe maar.

()

++++++++++
+ K. L. J. +
++++++++++

Er zit wind in onze vanen. Na een spannende vijfkamp te Horendonk bereiden we tegen einde juni een jeugdvergadering met de meisjes. Gesprekstherna : " Bij de tijd zijn, vier grondkenmerken van deze tijd". Apotheose : een gezellig gezamelijk dansje. Onze wimpeliers oefenen reeds geruime tijd voor hun wimpelspelen, terwijl de ganse groep zich stilaan zal klaarstomen voor het atletiek en sportfeest te Essen. En ondertussen verliezen we niet uit het oog dat de leiding van de vier jongensverenigingen volledige steun toezegt aan een GOOREINDS SPORTJEUGDFEEST.

rené

!&§&!à

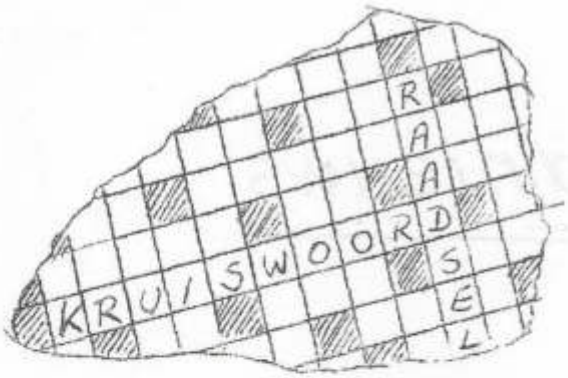

Oplossing vorig nummer:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	B	O	S	D	U	I	N	S	T	R	A	A	T
2	O	V	E	R	L	O	P	E	R	■	A	L	E
3	S	A	N	A	■	N	■	D	E	S	S	E	L
4	J	A	A	G	T	■	V	E	S	T	■	N	E
5	E	L	T	E	N	■	U	R	■	O	F	■	L
6	S	■	O	N	T	H	U	T	S	T	■	T	E
7	M	O	R	■	■	I	R	■	I	E	R	E	N
8	A	P	■	K	O	P	P	E	N	■	E	L	S
9	N	I	E	R	■	P	R	E	T	T	I	G	■
10	N	U	■	A	N	I	O	N	■	E	G	■	A
11	E	M	M	A	■	E	E	D	■	G	E	E	L
12	N	■	E	I	N	■	F	E	D	E	R	A	L
13	■	S	A	T	A	N	■	N	O	N	■	■	E

NIEUWE OPGAVE (NR 3)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1														■	
2										■					
3							■		■				■		
4						■									
5			■			■			■						■
6		■		■	■					■					
7															■
8					■				■		■				
9							■							■	
10			■					■						■	
11	■			■	■					■		■			
12									■						
13						■								■	
14							■						■		
15		■						■							■

Horizontaal:

1. Inwoner van een Duitse stad, vooral bekend om zijn halve bollen.
2. vrucht - bekoorlijk, vrolijk.
3. gemeente tegen Antwerpen.- keukenpiet - pers.vnw.
4. Rangtelwoord - nadenken.
5. Daar - gedaan - slede - aardappel (dialekt)
6. Meisjesnaam - genoeg (Lat.)
7. Zo voelen wij ons bij het lief.
8. Aanhangsel van koe - omgekeerde jongensnaam - lekkernij.
9. een beetje - trukjes.
10. Senior - een ....druiven - water.
11. kilometer - oudheidkundige figuur - latijns ding.
12. Luisterspel - zweert.
13. Russi che bergketen - was inden tijd een onderdaan van Ambiorix.
14. vogel - meisjesnaam.
15. Hebreeuwse meisjesnaam - doen de boeren wel eens.

Vertikaal:

1. Kraaninrichting - kant.
2. Veld - omelet
3. putemmertje - vlek - telegrafistentaal.
4. meisjesnaam - peulvrucht - penarie.
5. Laan - slede - afgescheurde lap.
6. ENN - atoom met zelfde nummer als een ander, maar met een ander gewicht- muzieknoot.
7. nummero - laat iedere goede typist open - snede.
8. zeer voedzame en gezonde melkdrankmerk van droogkuis.
9. muzieknoot - reeds - eng.non - Duitse stad.
10. kieken - melkklier - meer in N. Amerika.
11. buitensporig - zuigers.
12. delen van een boom - wat doet het autootje?
13. mast - door de rede bewerkstelligen.
14. zeer kleine - daar - voegw.
15. nuttigen - doop!

Het scheelde nu echt geen haartje meer of we zaten aan de 50 (Vijftig) oplossingen! Nu schoten we drie tekort: 47, dit is weeral 9 méér dan vorige maal: U ziet het, lieve lezer, Goorgalm is nog niet op de terugweg!

Bij de soldaten slechts één juiste oplossing, nl van Louis Van Velthoven, de Zware. Adres is reeds overbekend, hoeven we dus hier niet meer te herhalen. Louis gaat vanzelfsprekend met de soldatenprijs lopen. Zijn verzameling Goorgalm-pockets groeit gestadig aan.
Soldaten met één fout(of meer):
Ceuppens Alfons 18 RA K.176, Polygoon. 3 f.
Michielsen Emiel, 5 Linie, B.P.S.1 (ondertussen afgezwaaid): 1f.
De Hondt Jos, C A D I, B.P.S. 8 B.S.D. : 1f.

Juiste inzendingen onder de burgers:

Van de Keybus Roger, Bosduinstraat 141, Gooreind.
Jansen Louis, Kalmthoutsesteenweg 77, Wuustwezel.
Hofmans Leon, Gasthuisstraat 51, Gooreind.
De Clerck Jozef, Grotstraat 25, Gooreind.
Van Staay Raymond, Gooreindbaan 4, Brecht (post Wuustwezel).
Koyen Marcel, Posterijstraat 54, Gooreind.
Laurijssens Agnes, Bredabaan 1005, Gooreind.
Van Looveren André, Akkerveken 22, Gooreind.
Zr Ilona, Abdij Vlierbeek 5, Kessel Lo.
Jansen Hendrik, Brechtsesteenweg 19, Wuustwezel.
Ceuppens Gustaaf, Brechtsesteenweg 13, Wuustwezel.
Zr Pharaïldis, Oude Baan 92, Gooreind.
Van Velthoven Mon, Gasthuisstraat 39, Gooreind.
Van de Ven Willy, Steenweg op Herenthout 88, Herentals.
Buyl Jozef, Brugstraat 7., Stekene.
A. Mattheeussen-Ceuppens, Oude Baan 42, Gooreind.
De Ranter René, Helenboslaan 25, Aartselaar.
Abelshausen K., Oude Baan 150, Gooreind.
De Wilde Liliane, Oude Baan 150, Gooreind.
Van Bergen Marianne, Past. Van Horenbeekstraat 25, Gooreind.
Theuns Roza, Gasthuisstraat 3, Gooreind.
Simons L., Kerkplaats 20, Gooreind.
Zuster Carina, Bredabaan 479, Brasschaat.
Kockelberg-Ceulemans Maria, Majoorstraatje 9, Gooreind.
Blom Leon, Walenstraat 64, Antwerpen.
Kerstens Francis, Helpt Elkanderstraat 10, Gooreind.

Stuurden wèl een oplossing in, maar helaas niet de juiste:

Ribbens Herman, Guido Gezellelaan 8, Wuustwezel: 1f.
Cornelissens Karel, Theo Verellenlaan 15, Gooreind: 1f.
Quirijnen-Simons Hilda, Kerkplaats 8, Gooreind: 1f.
Cox Frans, Oud Gooreind 10, Gooreind: 1f.
Van Gastel Ria, Bredabaan 945: 2f.
Mevr. Fr. Van Ceulen-Van Hees, Goorbosstraat 72, Gooreind: 1f.
Lenaerts Willy, Bredabaan 900, Gooreind: 1f.
Nuytemans Raymond, Grotstraat 90, Gooreind: 1f.
Aernouts Juul, Bosduinstraat 63, Gooreind: 1f.
Pockelé Wilfried, Theo Verellenlaan 35, Gooreind: 2f.
George Michel, Lage Baan 7, Gooreind: 6f.

Scheipers Jacky, Kochdreef 22, Gooreind: 1f.
Verstraelen Gerard Jaak, blijkbaar zonder adres (veronderstel nu eens dat ge prijs had, Jaak?) : 1f.
Familie Gijsbrechts, Grotstraat 74, Gooreind: 4f.
Gommers Els, Noordheuvel 28, Gooreind: 1f.
Van Aert Jos, Posterijstraat 82, Gooreind: 1f.
Mattheussen W., Bredabaan 1000, Gooreind: 3f.

Een ditmaal biezonder onschuldige KINDERhand trok volgende winnaars uit de bus:

BLOM Leon: eindelijk eens een buitenlander (zowel in letterlijke als figuurlijke betekenis) die met de prijs gaat lopen!

Als tweede kwam een oude bekende uit de doos, nl Marianne VAN BERGEN, (reeds winnares vóór enkele maanden. Wij zweren op ons ruig redaktiehart dat we echt niet gepoterd hebben.

Aan alle deelnemers, en inzonderheid aan de winnaars, natuurlijk onze gemeende gelukwensen!!

- -

N O T A:

Wij vergaten vorige keer te vermelden dat André Van Looveren ook een juiste oplossing had ingezonden. Wij zetten graag dit euvel op deze plaats recht.

!!!

A A N D A C H T !!!!!

Zoals vermeld in het eerste nummer van de jaargang, lassen wij een BIJKOMENDE WEDSTRIJD !!: dit is in de eerste plaats een REGELMATIGHEIDSPRIJSKAMP : het voornaamste is dus dat U telkens meedoet; of het kruiswoordraadsel juist of onjuist is, doet er niet aan toe (tenminste toch niet direkt). De rangschikking ziet er dus zó uit: wie het meeste inzendingen heeft op het einde van de eerste jaargang, is gewonnen. Bij gelijk aantal punten tellen pas de fouten die in het totaal gemaakt werden. Wie dàn de minste heeft, is uiteindelijk de winnaar. Wij zullen binnenkort de voorlopige stand publiceren. De prijzen die aan de bijkomende wedstrijd verbonden zijn, zullen aanzienlijk groter zijn dan het pocketboekje dat wij nu telkens geven (dat zal natuurlijk ook wel wat afhangen van de toestand van de kas).

==================================

BELOFTE!!!! BELOFTE!!!!! BELOFTE!!!!! BELOFTE!!!!! BELOFTE!!!!!BELOFTE!!!!

ALS WIJ DEZE MAAL AAN DE 60 OPLOSSINGEN KOMEN, WORDEN ER DRIE PRIJZEN VERLOOT!!!! IN UW EIGEN BELANG DUS: AAN DE SLAG!

°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+PATAT+SOEP+ERWTEN+BONEN++++++++++++++++++++++++++

Nog heel in 't kort een uittreksel uit het reglement:

Oplossing binnen vóór 25 juni, liefst bij Toon Verbeuren (maar wees stil als je uw oplossing in de brievenbus steekt, want die arme (!) jongen is héééél hard aan 't studeren. Afgeven aan andere redaktieleden is even goed.
Vermeld zeker uw naam en adres (speciaal voor U, Jaak)op uw oplossing.

VOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOLVOL.
66666666666666666666666666666666666999999999999999999999999999999999999

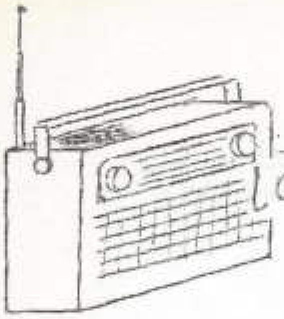

laatste berichten

N I E U W E   A B O N N E M E N T E N.

En de lijst blijft maar gestadig aangroeien...
Deze maand kregen wij toch weer tien nieuwe abonnees bij:

In Gooreind:

Van Eynde Jackie, Bosduinstraat 54.
Janssens Jozef., Helpt Elkanderstraat 38
Feyen Louis, Gashuisstraat 46
Bastiaensen Marcel, Klein Gooreind 20
Daemen Jan, Grotstraat 45
Van Velthoven, Mansionstraat 18.

Buiten Gooreind:

Nuytemans-Kenis, Roosendaalsebaan 46, Achterbroek.
Rademaeckers, Onderpastoor, Heide-Kalmthout.
Pleysier René, St Franciscusplein 15, Merksem.
Janssens Jaak, Leopoldstraat 15, St Lenaarts.

Aan deze nieuwe abonnementen: hartelijk welkom in de grote familie, en nu maar hopen dat ge waar krijgt voor uw centen (maar daar zorgen wij wel voor!)
Vorige maal hadden wij 425 "eksemplaren", zodat wij nu zo maar eventjes aan 435 abonnees komen.......
....MAAR!!! zo juist krijgen wij het bericht dat ook Cornelissens Frans, Theo Verellenlaan 31, zich bij de abonnees heeft gevoegd, zodat het totaal nu op 436 komt. Als wij het niet op voorhand geweten hadden, zouden we ervan duizelen.

MOGEN WIJ EEN SPECIALE OPROEP RICHTEN TOT DIEGENEN DIE VERHUIZEN?? U ZULT WAARSCHIJNLIJK KAARTJES MET ADRESVERANDERINGEN STUREN AAN AL UW RELATIES: WEL DOE DIT OOK AAN GOORGALM: HET VERGEMAKKELIJKT ONS ADMINISTRATIEF WERK EN U HEBT GEEN LAST! MONDELING MEDEDELEN AAN EEN REDAKTIELID IS NATUURLIJK OOK GOED, MAAR KAN GEVAARLIJK WORDEN WANNEER BETROKKEN PERSOON JUIST GEEN POTLOOD BIJ ZICH HEEFT, OF IN BEDENKELIJKE TOESTAND VERKEERT!!!

°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+

O P G E L E T!!! Als wij zeggen dat wij 436 abonnees hebben, bedoelen wij hiermee de BETALENDE abonnementen!!!! Tel daar nog eens 33 gratis abonnementen bij, samen met de losse nummers die wij hier en daar verkopen, en U begrijpt dat wij genoodzaakt zijn ons nummer om de maand op zo maar eventjes 500 eksemplaren te laten verschijnen!

969696969696969696969696969696969696969696969696969696969696969696969696969696969696

In extremis ontvingen wij nog een verslag dat eigenlijk thuishoorde in Jeugdnieuws, maar omwille van technische redenen er niet meer bij kon. Daarom lassen wij het hier in:

KOOKVERGADERING.

Zondag 26 mei 68 stond op het programma 'Kookdag'.
Wanneer ongeveer iedereen aanwezig was, werd aan elke patrouille een som geld ter beschikking gesteld, waarmee ze hun voedsel konden kopen.

Diegenen die bleven, zorgden voor klein hout en begonnen reeds kuiltjes te graven om er een vuur in aan te leggen.

Vlug patatten gejast (van ww. jassen) (niet te dik, niet te dun).
En dan maar koken. Verder was er nog een uitgebreide reeks soepen en groenten, en als vlees de traditionele "worst". Als nagerecht koude pudding.
En of er gegeten werd...vraag dat maar even aan vaandrig Jan...

De hopman.

Eerlijk gezegd, wij wisten niet wat voor walmen er die zondag boven Gooreind hingen.......

$?§

Lezers, het feit dat boven deze rubriek een radio getekend staat, zou bij sommige snuggere personen argwaan kunnen verwekken dat de berichten die hier verschijnen, tòch niet zo nieuw zijn, daar we schijnbaar nog de tijd hebben gehad er een tekeningetje bij te maken. Welnu deze veronderstelling is totaal foutief: dit is enkele en alleen te danken aan het talent van onze gloednieuwe tekenaar, die op enkele sekondjes zo'n schets in elkaar flanst.Wij moeten bekennen dat Walter zijn [illegible]n van Goorgalmteken[illegible]r met grote onderscheiding gepasseerd is: oordeelt U zelf maar. Ondertussen hebben wij Walter beloofd dat hij ook voor het volgende nummer mag werken, tegen dezelfde voorwaarden.

- -

RECHTZETTING§§§RECHTZETTING°°°°RECHTZETTING$$$RECHTZETTING++++RECHTZETTING

In ons vorig nummer (dagklapper - dinsdag 16 april) meldden wij het bestaan van het "Kinderheil" in Gooreind. Daarbij schreven wij dat de moeders om de veertien dagen hun peuters konden laten komen zien. Een vriendelijke dame, medewerkster aan dit initiatief, maakte er ons op attent dat dit niet om de twee weken, maar ELKE WEEK kan gebeuren. Graag zetten wij hier onze misstap recht. Nog een groot geluk dat wij in Gooreind zulke dames hebben....

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ENDAARMEEISONSGEWETENWEERALGERUSTENZULLENWIJSLAPENALSROOSJESDEZENACHT!

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

VERENIGINGEN!!!!!! VERENIGINGEN!!!! VERENIGINGEN!!!!VERENIGINGEN!!!!

Tot nu toe was de Bond van Grote en Jonge Gezinnen de enige vereniging die ons regelmatig door middel van een verslag op de hoogte hield van haar aktiviteiten. BESTAAT ER DAN ECHT GEEN ANDERE MEER DIE DYNAMISCH GENOEG IS OM HETZELFDE TE DOEN????? WIJ BLIJVEN ERBIJ: ALS WIJ 'S AVONDS VOORBIJ DE ZAAL KOMEN IS HET ALTIJD VOLLE BAK: MOGEN DE ANDERE MENSEN DAN ECHT NIET WETEN WAT GIJ DAAR ALLEMAAL UITSPOOKT??? EEN BRIEFJE IS GAUW GEMAAKT: HET HOEFT GEEN HOOGSTAAND PROZA TE ZIJN: WIJ PASSEN DAAR WEL EEN KLEEDJE AAN!!!!!

++

Bij het slot van dit nummer gaan onze ontroerde gedachten even terug naar wijlen tekenaar en redaktielid Toontje V.

Toontje is van nature uit een simpele jongen en zal dat hoogstwaarschijnlijk heel zijn leven blijven, zacht van inborst, maar nog te groen en te onervaren om een verschil te maken tussen boekenwijsheid en het echte, volle leven. Dat alles is nog niets, maar T. is zò koppig.

Zo vertikte hij het gewoonweg uit koppigheid, onze typist op de hoogte te brengen van de blijde gebeurtenis dat Hendrik Jansen, woonachtig te Wuustwezel, onze 437ste abonnent was, lees wel (steun)...

Wij zullen het Toontje nog voor één keer vergeven.

Tussen haakjes gezegd en gezwegen, na de match Benfica-Manchester telefoneerde Toontje naar ons (= werkende redaktie) om te zeggen dat Manchester met 4-1 gewonnen had, en dat hij zeker 45 bekenden op de tribune had zien zitten, waaronder zeker vijftien uit Gooreind. En ze hadden allemaal met een vlaggeske naar hem gewuifd.

Arme Toon, als hij nog maar terug goed komt na die vermoeiende en afmattende eksamens.

++

LEZERS, ALS U MET VAKANTIE GAAT EN U VERTOEFT IN HET BUITENLAND, VERGEET DAN NIET EEN KAARTJE TE STUREN AAN GOORGALM: WIJ ZULLEN ZE MET ZORG BIJHOUDEN ALS AANDENKEN!!!!!!
AIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIAIOEOEOEOEOEOEOEOEOEOEOEOEODOEOEO

<u>Redaktieadressen:</u>

Charel Janssens, Oud Gooreind 12
Jan Vorsselmans, Noordheuvel 9
Eddy Pourbaix, Bredabaan 942
Piet Van Looveren, Bosduinstraat 71
Tony Verbeuren, Gasthuisstraat 6
René en Jos Cox, Oud Gooreind 10
Tekenaar: Water Aernouts, Emiel Verellenlaan 33

Zedelijke kwesties: de Onderpastoor.

%/